

T.C.
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı

Müzik Eğitimi Bilim Dalı

Yüksek Lisans Tezi

**BAŞLANGIÇ PİYANO METOTLARININ EĞİTMENLER VE UZMANLAR
TARAFINDAN KARŞILAŞTIRILMALI OLARAK İNCELENMESİ**

Ferza Başak KANDIR
ORCID: 0009-0000-5684-1149

Danışman
Prof. Zehra Seçkin GÖKBUDAK
ORCID: 0000-0003-0632-2214

Konya – 2025

ÖN SÖZ (TEŞEKKÜR)

Bu tez çalışması, başlangıç düzeyinde piyano eğitimi veren eğitimciler ve alan uzmanlarının görüşleri doğrultusunda piyano metotlarının pedagojik işlevselliğini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Müzik eğitiminin temel taşlarından biri olan piyano öğretiminde, doğru metot seçiminin ve uygulanmasının önemi büyüktür. Bu nedenle, çalışmanın hem akademik hem de uygulamadaki boşluklara katkı sağlamasını temenni etmekteyim.

Tez sürecinde bilgi ve deneyimlerini benimle paylaşan tüm eğitimciler ve uzmanlara, çalışmanın hazırlanmasında yoluma ışık olan kıymetli danışmanım Prof. Zehra Seçkin Gökbudak hocama teşekkür ederim. Ayrıca, destekleriyle her zaman yanımda olan aileme ve dostlarıma minnettarım. Bu araştırmanın müzik eğitimi alanında çalışan herkes için faydalı bir kaynak olmasını dilerim.

Ferza Başak KANDIR

Temmuz 2025

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ (TEŞEKKÜR)	ii
İÇİNDEKİLER	iii
TABLOLAR LİSTESİ	v
TEZ ÇALIŞMASI ORJİNALLİK RAPORU	vi
BİLİMSEL ETİK BEYANNAMESİ	vii
SİMGELER.....	viii
KISALTMALAR	viii
ÖZET	ix
ABSTRACT	x
1. GİRİŞ.....	11
1.1.Problem Durumu	12
1.2. Araştırmanın Amacı	13
1.3. Araştırmanın Önemi	13
1.4. Sayıtlar	14
1.5. Sınırlılıklar.....	14
2. KURAMSAL ÇERÇEVE	15
2.1. Müziğin Çocuk Üzerine Etkileri ve Çalgı Eğitimi.....	15
2.2. Piyano Eğitimi.....	15
2.3. Başlangıç Piyano Metotların Önemi	16
2.4. Yurt İçinde Yapılan Çalışmalar.....	17
2.5. Yurt Dışında Yapılan Çalışmalar	21
3. YÖNTEM.....	23
3.1. Araştırmanın Modeli	23
3.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi	23
3.3. Veri Toplama Araç ve/veya Teknikleri.....	25
3.4. Verilerin Toplanması.....	25
3.5. Verilerin Çözümlemesi.....	26
4. BULGULAR	27
4.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular	27
4.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular	28
4.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular.....	30
4.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular	33
4.5. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular	35
4.6. Altıncı Alt Probleme Ait Bulgular	37
4.7. Yedinci Alt Probleme Ait Bulgular.....	38
4.8. Sekizinci Alt Probleme Ait Bulgular.....	40
5. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER.....	43

5.1. Tartışma.....	43
5.2. Sonuç.....	45
5.3. Öneriler.....	46
KAYNAKLAR.....	48
EK 1.....	51
EK 2.....	53

TABLULAR LİSTESİ

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Bilgileri	23
Tablo 2. Katılımcıların Piyano Eğitimi Alma ve Verme Süreleri (Yıl).....	24
Tablo 3. Katılımcıların Aktif Olarak Çalıştıkları Öğrenci Yaş Grupları	24
Tablo 3. Katılımcıların Aktif Olarak Çalıştıkları Öğrenci Yaş Grupları (Devamı).....	25
Tablo 5. Eğitimciler ve Uzmanlar Tarafından Kullanılan Başlangıç Piyano Metotları	28
Tablo 5. Eğitimciler ve Uzmanlar Tarafından Kullanılan Başlangıç Piyano Metotları (Devamı).....	29
Tablo 6. Metotların Yeterlilik Değerlendirmesi.....	30
Tablo 6. Metotların Yeterlilik Değerlendirmesi (Devamı)	31
Tablo 7. Geri Bildirimler.....	33
Tablo 8. Metotların Güçlü ve Zayıf Yönleri	35
Tablo 10. Metotların İşlevselliği	38
Tablo 11. Metotların Pedagojik Teknik ve Uygulama Temelli Özellikleri	40
Tablo 11. Metotların Pedagojik Teknik ve Uygulama Temelli Özellikleri (Devamı).....	41

TEZ ÇALIŞMASI ORJİNALLİK RAPORU

Başlangıç Piyano Metotlarının Eğitimciler ve Uzmanlar Tarafından Karşılaştırılmalı Olarak İncelenmesi başlıklı tez çalışmamın toplam **38** sayfalık kısmına ilişkin, 6/07/2025 tarihinde tez danışmanım tarafından **Turnitin** adlı intihal tespit programından aşağıda belirtilen filtrelemeler uygulanarak alınmış olan orijinallik raporuna göre, tezimin benzerlik oranı **%5** olarak belirlenmiştir.

Uygulanan filtrelemeler:

1. Tez çalışması orijinallik raporu sayfası hariç
2. Bilimsel etik beyannamesi sayfası hariç
3. Önsöz hariç
4. İçindekiler hariç
5. Simgeler ve kısaltmalar hariç
6. Kaynaklar hariç
7. Alıntılar dahil
8. 7 kelimedenden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç

Necmettin Erbakan Üniversitesi Tez Çalışması Orijinallik Raporu Uygulama Esaslarını inceledim ve tez çalışmamın, bu uygulama esaslarında belirtilen azami benzerlik oranının (%30) altında olduğunu ve intihal içermediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

6/07/2026

Ferza Başak KANDIR

Prof. Z.Seçkin GÖKBUDAK

BİLİMSEL ETİK BEYANNAMESİ

Bu tezin tamamının kendi çalışmam olduğunu, planlanmasından yazımına kadar tüm aşamalarında bilimsel etiğe ve akademik kurallara özenle riayet edildiğini, tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu, ayrıca tez hazırlama kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda bilimsel kurallara uygun olarak atıf yapıldığını ve bu kaynakların kaynaklar listesine eklendiğini beyan ederim.

7/07/2025

Ferza Başak KANDIR

SİMGELER

f: frekans

KISALTMALAR

K: Katılımcı

U: Uzman

E: Eğitmen

ÖZET

Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü
Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı
Müzik Eğitimi Bilim Dalı
Yüksek Lisans Tezi

BAŞLANGIÇ PİYANO METOTLARININ EĞİTMENLER VE UZMANLAR TARAFINDAN KARŞILAŞTIRILMALI OLARAK İNCELENMESİ

Ferza Başak KANDIR

Bu tez çalışması, Konya ilinde piyano eğitimi veren öğretmenler ve müzik eğitimi uzmanlarının görüşleri doğrultusunda başlangıç piyano metotlarının öğretim sürecine katkısını, pedagojik işlevselliğini, içerik yeterliliğini ve uygulama kolaylığını kapsamlı biçimde incelemeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma yönteminden yararlanılarak gerçekleştirilen çalışmada, yarı yapılandırılmış görüşme tekniğiyle elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Çalışma sonuçları, piyano metotlarının işlevselliğinin büyük ölçüde öğretmenin pedagojik bilgi ve uygulama becerilerine bağlı olduğunu ortaya koymuştur. Katılımcılar, metotların öğrenciye uygun şekilde esnek ve bireysel farklılıklara yanıt verebilecek biçimde düzenlenmesi gerektiğini vurgulamıştır. Ayrıca, metotların görsel materyallerle desteklenmesi, sistematik nota eğitimi, teknik gelişim unsurlarının kademeli olarak verilmesi ve müzikaliteyi teşvik eden repertuar yapılarının önemli olduğu belirtilmiştir. Küçük yaş grupları için oyunlaştırma, etkileşimli etkinlikler ve hikâyesel anlatımların motivasyonu artırdığı, yetişkinler için ise daha yapılandırılmış, teknik odaklı metotların tercih edilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Bunun yanı sıra, metotların dijital içerikler ve tamamlayıcı materyallerle desteklenmesinin, öğretim sürecinin etkinliğini artırdığı sonucuna varılmıştır. Bazı katılımcılar metotların ticari kaygılarla yüzeysel içeriklerle hazırlandığını belirtirken, bu eksikliklerin öğretmen müdahalesi ve ek materyallerle giderilebileceği de vurgulanmıştır. Sonuç olarak, başlangıç piyano metotlarının pedagojik açıdan işlevsel olması için öğretmenlerin pedagojik yeterliliklerinin geliştirilmesi, metotların içerik ve sunum kalitesinin artırılması, bireysel öğrenci özelliklerine uygun esneklik sağlanması ve dijital desteklerin kullanılması önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Piyano Eğitimi, Başlangıç Piyano Metotları, Pedagojik İşlevsellik, Öğretim materyalleri

ABSTRACT

Necmettin Erbakan University, Graduate School of Educational Sciences
Department of Fine Arts Education
Music Education Program
Master Thesis

A COMPARATIVE ANALYSIS OF BEGINNER PIANO METHODS BY INSTRUCTORS AND EXPERTS

Ferza Başak KANDIR

This study aims to comprehensively examine the contribution of beginner level piano methods to the teaching process, their pedagogical functionality, adequacy of content and ease of application in line with the opinions of piano instructors and music education experts in Konya province. In the study, which was carried out using qualitative research methods, the data obtained through semi-structured interview techniques were evaluated with thematic analysis method. The study results shows that the functionality of piano methods depends largely on the teacher's pedagogical knowledge and application skills. Participants emphasized that methods should be designed to be flexible and responsive to individual differences, depending on the student. In addition, it has been stated that supporting the methods with visual materials, systematic note training, gradual introduction of technical development elements and repertoire structures that encourage musicality are important. It has been stated that using educative games, interactive activities and storytelling increase motivation for younger age groups, while more structured, technically focused methods should be preferred for adults. In addition, it was concluded that supporting the methods with digital content and complementary materials increased the effectiveness of the teaching process. While some participants stated that the methods were prepared with superficial content due to commercial concerns, it was also emphasized that these deficiencies could be eliminated with teacher intervention and additional materials. As a result, in order for the beginner level piano methods to be pedagogically functional, it is important to develop the pedagogical competence of teachers, increase the content and presentation quality of the methods, provide flexibility appropriate to individual student characteristics, and use digital supports.

Keywords: Piano Education, Beginner Piano Methods, Pedagogical Functionality, Teaching Materials

BÖLÜM 1

1. GİRİŞ

Eğitim, bireyin içinde bulunduğu toplumda geçerli bilgi, beceri ve değerleri kazanarak hem kişisel hem de toplumsal gelişimini sağladığı süreçtir (Yeşilyurt, 2020). Eğitimin alt dallarından biri olan sanat eğitiminin temel amacı, özgün fikirler üretebilen, analitik düşünebilen ve etkili iletişim kurabilen bireyler yetiştirmektir (Türe, 2007). Sanat eğitiminin en önemli kollarından biri olan müzik eğitimi ise bireylerin zihinsel, fiziksel ve sosyal gelişimlerini destekleyen aynı zamanda yaratıcılıklarını, estetik duyarlılıklarını ve duygusal ifade becerilerini geliştiren önemli bir eğitim alanı olarak görülmektedir (Şen, 2016).

Müzik eğitimi, bireylerin çok yönlü bir şekilde gelişmelerini sağlamaktadır. Melodi, ritim ve sözler aracılığıyla ifade edilen duygusal derinlik, bireylerin duygusal zekasını güçlendirirken nota okuma, enstrüman çalma gibi beceriler zihinsel kapasitenin artmasına katkıda bulunmaktadır. Müzik eğitiminde önemli bir yer tutan çalgı eğitimi, bir enstrümanı çalabilmek için gereken teknik, sanatsal ve zihinsel becerilerin aşamalı bir biçimde edinilmesini sağlayan derinlemesine ve uzun vadeli bir öğrenim sürecidir (Çoban, 2011). Hem bireysel icra hem de eşlik yapabilme özelliği sayesinde piyano, müzik eğitiminde en önemli görülen enstrümanlardan biridir (Çevik, 2010).

Piyano eğitimine giriş süreci, öğrencinin temel müziksel becerileri kazanması, müzikal algı ve ifadesini geliştirmesi ile ritim, koordinasyon ve işitsel farkındalık gibi bilişsel-motor becerileri bütüncül bir biçimde edinmesi açısından son derece önemli bir evre olarak değerlendirilmektedir. Eğitim süreci içerisinde doğru ilerleme sağlayabilmek için hedeflere yönelik planlama yapmak, amaçların başarıya ulaşmasında kolaylık sağlamaktadır (Babacan & Babacan, 2022). Öğrencilerin bireysel ihtiyaçları ve potansiyelleri, eğitim sürecinin temelini oluşturmaktadır (Çağlak, 2015).

Çalışmada yer verilen “eğitmen” kavramı, müzik eğitimi sürecinde başlangıç düzeyinde piyano öğretimini birebir yürüten, öğrenciyle etkileşim içerisinde bulunan ve öğretim materyallerini uygulama bağlamında değerlendirme yetisine sahip olan müzik eğitimcilerini ifade etmektedir. “Uzman” kavramı ise, müzik eğitimi alanında akademik çalışmalar yürüten, çalgı eğitim ve pedagojik yaklaşımlar üzerine kuramsal bilgi birikimi olan ve bu birikimi bilimsel araştırmalar yoluyla alana katkı sağlayan kişileri tanımlamaktadır. Bu bağlamda, bu araştırmada başlangıç düzeyinde yaygın olarak kullanılan piyano metotları, hem sahadaki

uygulama deneyimlerini temsil eden eğitimcilerin hem de akademik ve pedagojik yaklaşımları esas alan uzmanların görüşleri doğrultusunda karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır.

1.1.Problem Durumu

Piyano eğitiminde bireysel farklılıkların göz önünde bulundurulması ve bu doğrultuda öğretim sürecinin yapılandırılması, birebir yürütülen derslerin doğası gereği daha etkili sonuçlar doğurabilmektedir. Eğitimcinin, öğrencisini tanıyarak onun öğrenme özelliklerine uygun etkinlikler planlaması, öğretimin niteliğini doğrudan etkilemektedir (Kaleli, 2018).

Metot, belirli bir hedefe ulaşmak ya da bir süreci planlı bir biçimde yönetmek amacıyla oluşturulan sistemli yol ve uygulamalar bütünüdür. Çalgı eğitimi bağlamında metotlar, öğrencinin çalma becerilerini yapılandırılmış bir sırayla geliştirmesini amaçlayan, pedagojik ilkelere dayalı, aşamalı içeriklere sahip öğretim materyalleri olarak tanımlanabilir (Çimen, 1995, akt Bayırlı, 2022). Başlangıç piyano metotlarının pedagojik açıdan dikkatle değerlendirilmesi, farklı yönlerinin karşılaştırılması ve öğrenci profiline en uygun olanların belirlenip bilinçli bir şekilde tercih edilmesi gerekmektedir (Kaynak, 2011). Her öğrencinin öğrenme hızı, ilgi düzeyi ve bilişsel gelişimi farklılık gösterdiğinden, kullanılan metotların bu bireysel özellikler doğrultusunda dikkatle analiz edilmesi önemli görülmektedir (Kalkanoğlu, 2020).

Literatür tarandığında, başlangıç piyano metotlarına ve bu metotların karşılaştırılmasına dair yapılan araştırmaların sayıca sınırlı olduğu dikkat çekmektedir. Mevcut çalışmaların ise çoğunlukla belirli metotlar etrafında yoğunlaştığı ve çeşitliliğin kısıtlı kaldığı görülmektedir. Özellikle, Konya ilinde görev yapan piyano eğitimcilerinin ve uzmanların metot seçim kriterleri, karşılaştıkları pedagojik sorunlar ve ideal metot arayışları sistematik olarak incelenmemiştir. Bu bağlamda, araştırmanın problem cümlesi “Konya ilinde başlangıç piyano eğitiminde kullanılan metotlar, pedagojik uygunluk, içerik işlevselliği ve öğrenci bireysel farklılıklarına uyum açısından eğitimciler ve uzmanlar tarafından nasıl değerlendirilmektedir?” şeklinde oluşturulmuştur.

Belirtilen problem durumu çerçevesinde, araştırmanın alt problemleri şu şekilde yapılandırılmıştır:

- 1.Eğitmenler ve uzmanlar, başlangıç piyano metotlarını hangi kriterlere göre seçmektedir?
- 2.Başlangıç piyano eğitiminde farklı yaş grupları için hangi metotlar tercih edilmektedir?

3.Başlangıç metotlarının içerik yapısı (nota öğretimi, ritim, gam, akor vb.), aşamalılık ve teori–uygulama dengesi açısından yeterliliği nasıldır?

4.Eğitmenler ve uzmanlar, başlangıç piyano metotları hakkında öğrencilerden ne tür geri bildirimler almaktadır?

5.Başlangıç piyano metotlarının öğretim sürecine katkısı, içerik düzeni ve öğrenciye uygunluk açısından pedagojik açıdan güçlü ve zayıf yönleri nelerdir?

6.Başlangıç piyano eğitimi için ideal bir metot olup olmadığı konusunda eğitmenlerin ve uzmanların görüşleri nelerdir?

7.Başlangıç düzeyinde kullanılan piyano metotları, eğitmenler ve uzmanlar tarafından öğretim sürecine katkı, içerik yeterliliği ve uygulama kolaylığı açısından ne ölçüde işlevsel bulunmaktadır?

8.Eğitmenlerin ve uzmanların görüşlerine göre, başlangıç piyano eğitiminde kullanılacak metotların sahip olması gereken pedagojik, teknik ve uygulama temelli özellikler nelerdir?

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu çalışma, Konya ilinde başlangıç piyano eğitiminde yaygın olarak kullanılan metotları belirlemeyi, eğitmenlerin ve uzmanların deneyimlerinden yararlanarak bu metotların işlevselliğine dair karşılaştırma yapmayı amaçlamaktadır.

1.3. Araştırmanın Önemi

Bu araştırma, başlangıç piyano eğitiminde kullanılan metotlara ilişkin eğitmen ve uzman görüşlerini ele alan sınırlı sayıdaki çalışmanın varlığı göz önünde bulundurulduğunda, alana katkı sağlama potansiyeli taşımaktadır. Çalışmanın özgün yönü, başlangıç düzeyindeki piyano metotlarını yalnızca tek bir bakış açısıyla değil, öğretim sürecinin uygulayıcısı konumundaki eğitmenler ile pedagojik kuram ve yöntem geliştirme konusunda uzmanlaşmış akademisyenlerin perspektiflerinden değerlendirmesidir. Bu doğrultuda araştırma, hem teorik hem de uygulamaya dönük ihtiyaçların bütüncül biçimde ortaya konmasına, ayrıca mevcut metotların güçlü ve zayıf yönlerinin kapsamlı şekilde belirlenmesine olanak sağlaması bakımından önem arz etmektedir.

1.4. Sayıtlar

Araştırmaya gönüllü olarak katılan eğitimci ve uzmanların araştırma konusu ile ilgili sorulan sorulara dürüst ve güvenilir bir şekilde cevap verdiği varsayımından hareket edilmiştir.

1.5. Sınırlılıklar

Bu çalışma, Konya'daki piyano öğretmenleri, piyano eğitimi uzmanları ve bu kişilerin tercih ettiği başlangıç seviyesindeki piyano metotları ile sınırlı tutulmuştur.

BÖLÜM 2

2. KURAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Müziğin Çocuk Üzerine Etkileri ve Çalgı Eğitimi

Müzik, birey yaşamının duygusal, bilişsel ve sosyal yönlerini destekleyen güçlü bir eğitim aracıdır. Özellikle çocukluk dönemi kişilik gelişiminin, duygusal becerilerinin ve bilişsel kapasitesinin hızla şekillendiği, biçimlendirilmeye açık bir dönem olması sebebi ile müzik eğitiminin en etkili olduğu evredir (Gordon, 2003). Bu gelişim sürecinde müzik eğitimi ve çalgı çalma deneyimi, yalnızca sanatsal bir becerinin kazandırılmasından ibaret olmayıp; aynı zamanda çocukların çok yönlü gelişimine katkı sağlamaktadır. Yapılan araştırmalar, müzik eğitiminin çocukların özgüven kazanımı, sağlıklı ruhsal gelişim, kişilik oluşumu, disiplin alışkanlığı ve sosyal beceriler açısından olumlu etkiler yarattığını ortaya koymaktadır. Müzik eğitimi alan bireylerin, iyi ve kötüyü ayırt etme yetisine sahip, daha sağduyulu ve olumlu davranışlar sergileyen bireyler olarak geliştiği gözlemlenmektedir. Ayrıca, bu çocukların akademik başarılarında da anlamlı artışlar görülmekte; ders notları, test başarıları ve bilişsel becerileri, müzik eğitimi almayan akranlarına kıyasla daha yüksek düzeyde seyretmektedir. Bu durum, müzik eğitiminin çocukların yaratıcılığını destekleyerek onları daha üretken ve başarılı bireyler haline getirdiğini göstermektedir. Çalgı çalan çocuklarda ise psikomotor becerilerin ve el-göz koordinasyonunun daha hızlı ve etkili geliştiği ifade edilmektedir (Uluğbay, 2013).

Bireylerin yeteneklerine ve ilgilerine uygun bir çalgıyı öğrenme süreci, çalgı eğitimi olarak adlandırılmaktadır (Göç, 2024). Çalgı eğitimi, bireyin müzikal gelişimini desteklerken aynı zamanda birçok beceri ve kazanım sağlamaktadır. Çocukların birlikte müzik yapma ve ortak üretim süreçlerine katılması, grup içi etkileşimi destekleyerek empati, iş birliği ve paylaşma gibi sosyal becerilerin gelişmesini teşvik eder (Biasutti & Concina, 2013). Bu yönüyle çalgı eğitimi, yalnızca bireysel değil, toplumsal gelişimi de destekleyen önemli bir eğitim alanı olarak görülmektedir.

2.2. Piyano Eğitimi

Piyano, çok sesli yapısı ve klavye düzeni sayesinde hem teknik becerilerin geliştirilmesine hem de müzik teorisinin somut olarak uygulanmasına olanak tanır. Bu çalgının

eğitim s¼recinde kullanılması, ¼đrencilerin aynı anda iki elini koordine edebilme, nota okuma, ritim duygusu ve armonik işitme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olmaktadır (Hallam, 2010). Piyano alma becerisi ¼ temel ¼đrenme alanını (psiko-motor, bilişsel,duygusal) kapsamaktadır ve psiko-motor alanda ¼ne çıkmaktadır (Ertem, 2014).

Fink'e g¼re, piyano eğitiminde ¼đrencilerin gelişimi için ¼ncelikle psikomotor becerilerine odaklanmaları gerekmektedir. Bu beceriler, doğru duruş, oturuş ve el pozisyonları gibi temel psikomotor hareketlerin bilincinde olmayı içermektedir (Fink, 1999).

Enstr¼man eğitimi, m¼zik eğitiminin temel unsurlardan biridir. Piyano eğitimi ise, enstr¼man eğitiminde ¼nemli bir rol oynamaktadır (G¼n & Yıldız, 2013). Piyano eğitimi, çocukların s¼zel, g¼rsel ve işitsel gelişimini destekler, hafızalarını g¼çlendirir ve olayları daha iyi kavramalarını sağlamaktadır bu sayede kendilerini daha iyi ifade edebilir ve yeni becerileri hızlıca ¼đrenip uyguladıkları g¼r¼lmektedir.

Piyano eğitimi, çocukların motor becerilerinin gelişimine doğrudan katkıda bulunur. ¼zellikle el-g¼z koordinasyonunun gelişmesi, yazı yazma s¼recini kolaylaştırmakta ve el yazısının daha d¼zg¼n olmasını sağlamaktadır. M¼zik eğitimi sırasında nota takibi, belirli bir tempoda çalma ve aynı anda birden fazla beceriyi y¼r¼tme gerekliliği, dikkat ve konsantrasyon gibi bilişsel işlevlerin g¼çlenmesini destekler (Rickard vd., t.y.). K¼¼k yaşlarda başlayan d¼zenli piyano eğitiminin, çocukların dikkat s¼resini uzattığı, konsantrasyon yetilerini artırdığı ve y¼r¼t¼c¼ işlevlerini olumlu y¼nde etkilediği araştırmalarla ortaya konmaktadır, bu bağlamda piyano eğitimi, hem bilişsel gelişim hem de akademik başarı açısından ¼nemli bir destekleyici unsur olarak değerlendirilmektedir.

2.3. Başlangıç Piyano Metotların ¼nemi

Yıldız & Bayırılı, (2018), algı eğitimi bağlamında metotları; teknik çalışmalar, egzersizler ve pedagojik d¼zenlemelerle donatılmış, ¼đretici ve ¼đrenci için y¼nlendirici kaynaklar olarak tanımlamaktadır. Başlangıç piyano eğitimi için geliştirilmiş birçok metot bulunmaktadır, ¼đretmenler genellikle bu metotları kendi ¼đretim felsefelerine g¼re seçmektedirler. Başlangıç piyano metotları, çocuklar ve yetişkinler için farklı sınıflandırmalara sahiptir, bu da ¼đrencilerin ¼zel ihtiyaçlarına ve ¼đrenme tarzlarına daha iyi uyum sağlamayı amaçlamaktadır.

Başlangıç piyano eğitimi için geliştirilen metotlar, özellikle çocuklar için basit ve anlaşılır olmalıdır. Sayfa üzerinde çok fazla unsura yer verilmesi, çocuğun dikkatinin dağılmasına neden olabilir. Bu nedenle, çocuk odaklı metotlar, temel bilgileri anlamalarını kolaylaştırmak ve öğrenme sürecini daha etkili kılmak için basit ve anlaşılır bir yapıya sahip olmalıdır (Ercan, 2008). Başlangıç piyano eğitimi metotlarında, çocuklara nota okuma aktiviteleri, klavye topografyası, anahtarların isimleri, notaların isimleri, aralık bilgisi gibi temel teorik bilgileri öğreten unsurlar bulunmaktadır. Ayrıca, ritim duygusunun geliştirilmesi için ritmik aktiviteler, nota değerleri, tempo işaretleri ve ritmik terimler gibi öğeler de yer almaktadır. Bu metotlar, öğrencilerin müzikal bilgilerini anlamalarını sağlamak ve ritim konusundaki yeteneklerini geliştirmek için tasarlanmıştır (Thomas-Lee, 2003). Bu durumda, piyano eğitiminin başarısı, bireyin özel ihtiyaçlarına ve yeteneklerine yönelik uygun eğitim yaklaşımlarının kullanılmasına bağlı olduğu söylenebilir. Her öğrenci farklı olduğu için, piyano öğretimi, çeşitlenen ve kişiye özel adapte edilen metotlarla gerçekleştirilmelidir. Öğretmenlerin, öğrencinin yaşına ve öğrenme tarzına uygun metotları seçmeleri, bireysel özelliklerini göz önünde bulundurmaları gerekmektedir.

2.4. Yurt İçinde Yapılan Çalışmalar

Başlangıç piyano eğitimi ile ilgili yapılan çalışmalar incelendiğinde, bu alanda yapılan araştırmaların genellikle piyano metotlarının pedagojik yapılarına, içerik unsurlarına ve metotların karşılaştırmalarına odaklandığı, öğretmen ve uzman görüşleriyle ilgili çalışmaların sınırlı sayıda olduğu görülmektedir.

Güven, Çevik, Canbey ve Snapper (2012) tarafından yapılan çalışmada, çocuklara yönelik piyano başlangıç metotları pedagojik açıdan değerlendirilmiş; ancak çalışmanın daha çok metin analizi odaklı olması, öğretim sürecindeki uygulayıcı görüşlerini yeterince kapsamaması açısından sınırlı kalmıştır. Bu durum, öğretmen ve uzman görüşlerinin sistemli biçimde karşılaştırıldığı araştırmalara olan gereksinimi ortaya koymaktadır.

Özyurt (2015) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, piyano öğretiminde kullanılan yöntemler ve başlangıç düzeyindeki piyano metotları incelenmiştir. Araştırma kapsamında, farklı yaş gruplarına yönelik metot kitaplarının içerik yapıları değerlendirilmiş; öğretim sürecine katkıları, teknik zorluk dereceleri, görsel ve pedagojik tasarımları gibi unsurlar dikkate alınarak karşılaştırmalar yapılmıştır. Ayrıca, metotların öğrencilerin teknik gelişimi ve müzikal ifadelerine etkisi üzerine vurgu yapılmış, öğretmenlerin metot seçiminde nelere dikkat

ettiklerine ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Çalışma, başlangıç düzeyinde kullanılacak materyallerin seçiminde dikkat edilmesi gereken ölçütleri ortaya koymasından dolayı alan yazına önemli katkılar sağlamaktadır.

Işıkdemir (2017) çalışmasında, 6–11 yaş grubuna yönelik piyano öğretiminde kullanılan metotlar eğitmen görüşleri doğrultusunda değerlendirmiştir. Bu çalışmada, piyano metotlarının çocukların yaş özelliklerine uygunluğu, içerik yapısı, görsel destek unsurları, teknik kazanımlara katkısı ve öğrenci motivasyonu üzerindeki etkileri detaylı biçimde ele alınmıştır. Araştırma, özellikle küçük yaş gruplarındaki öğrencilerin ihtiyaçlarına uygun materyal kullanımının önemine dikkat çekmiş ve öğretmenlerin pedagojik yeterlilik açısından metotları nasıl değerlendirdiğine dair nitel veriler sunmuştur. Çalışmanın bulguları, çocuklara yönelik piyano metotlarının sadece teknik beceri kazandırmakla kalmayıp, aynı zamanda öğretim sürecinde etkileşim ve ilgi düzeyini artıracak şekilde yapılandırılması gerektiğine işaret etmektedir. Bu yönüyle, yaşa özgü metot seçiminin öğretim sürecine etkilerini inceleyen mevcut araştırmalar arasında önemli bir katkı sağlamaktadır.

Çağlak ve Ercan (2017) tarafından yapılan çalışmada, farklı kültürlere ait başlangıç düzeyindeki piyano metotlarının içerik analizi gerçekleştirilmiştir. Araştırmada, metotların pedagojik yaklaşımları, teknik içerikleri, aşamalılık düzeyi ve öğretim materyallerinin yapısı karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Çalışma, kültürlerarası farklılıkların piyano eğitiminde metot seçiminde önemli bir rol oynadığını ortaya koymuş, bunun yanı sıra her kültüre özgü eğitim yaklaşımlarının metotların içerik ve uygulanabilirlik açısından çeşitlilik sağladığını vurgulamıştır. Bu bağlamda, metotların teknik ve müzikal gelişim üzerine etkileri ile pedagojik değerlerinin karşılaştırılması, piyano eğitiminde küresel perspektiflerin dikkate alınması gerektiğini göstermektedir. Böylece çalışma, başlangıç piyano eğitiminde kullanılan metotların kültürel boyutlarının anlaşılmasına katkı sağlamaktadır.

Ataman (2018) tarafından yapılan araştırma, piyano eğitiminde kullanılan başlangıç metotlarının karşılaştırmalı analizini sunmaktadır. Çalışmada farklı piyano metotlarının içerik, aşamalılık, teknik ve müzikal becerilerin kazandırılmasındaki etkinlikleri değerlendirilmiştir. Ayrıca, metotların pedagojik yapıları, öğrenci yaş gruplarına uygunlukları ve öğretim süreçlerine katkıları karşılaştırılmıştır. Ataman'ın bulguları, her metotun belirli avantajlar ve sınırlılıklar taşıdığını göstermiş olup, etkili bir başlangıç eğitimi için metot seçiminin öğrencinin bireysel ihtiyaçlarına göre yapılmasının önemini vurgulamıştır. Bu çalışma, piyano

eğitmenlerine farklı metotlar hakkında bilinçli tercihler yapabilmeleri için yol gösterici niteliktedir.

Elivar (2019) çalışmasında piyano başlangıç metotlarında Türk müziği örneklerinin kullanımını incelemiştir. Araştırmada, metotlarda yer alan eserlerin Türk müziği öğeleri açısından değerlendirilmesi yapılmış ve bu örneklerin öğrencilerin kültürel farkındalıklarının gelişimine katkısı üzerinde durulmuştur. Çalışma, piyano eğitiminde yerel müzik repertuarının entegrasyonunun, öğrenci motivasyonu ve müzikal çeşitliliğın artırılmasında önemli bir rol oynadığını ortaya koymuştur. Ayrıca, Türk müziği örneklerinin metotlarda uygun şekilde yer almasının hem teknik becerilerin gelişimine hem de kültürel değerlerin aktarımına olanak sağladığı vurgulanmıştır. Bu yönüyle çalışma, başlangıç düzeyinde piyano eğitimi için metot geliştirme süreçlerinde yerel müzik unsurlarının dikkate alınmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Kaya (2019) tarafından gerçekleştirilen çalışma, Türkiye’de piyano eğitiminde yaygın şekilde kullanılan başlangıç metotlarının karşılaştırmasını ele almaktadır. Araştırmada, farklı metotların teknik ve müzikal beceri kazandırmadaki etkileri, aşamalılık düzeyleri ve öğrenci gelişimine katkıları detaylı olarak incelenmiştir. Ayrıca, metotların pedagojik uygunluğu ve uygulama kolaylığı değerlendirilmiş; sonuçlar, her metotun kendine özgü güçlü ve zayıf yönlerinin olduğunu göstermiştir. Bu çalışma, piyano eğitimlerine başlangıç aşamasında doğru metot seçimi konusunda rehberlik etmeyi amaçlamakta ve Türkiye’de piyanonun kalitesinin artırılmasına katkı sağlamaktadır.

Öztürk (2020) tarafından yapılan çalışma, piyano eğitiminde kullanılan başlangıç metotlarının teknik ve müzikal açıdan detaylı bir incelemesini sunmaktadır. Araştırmada, metotların öğrencilerin teknik becerilerini geliştirme ve müzikal anlayışlarını pekiştirme üzerindeki etkileri ele alınmıştır. Ayrıca, metotların aşamalılık düzeni, içerik zenginliği ve pedagojik uygunluğu değerlendirilmektedir. Bu çalışma, piyano eğitimlerine başlangıç aşamasında en etkili metotları seçme konusunda bilimsel bir temel sağlamayı hedeflemekte ve piyanonun kalitesini artırmaya katkıda bulunmaktadır.

Uçarel (2021) yüksek lisans tezinde, özel müzik okullarında uygulanan başlangıç piyano metotlarının karşılaştırmalı bir analizini sunmaktadır. Araştırma, öğretmen görüşmeleri ve metot kitaplarının içerik analizi yoluyla gerçekleştirilmiştir. Sonuçlar, metot seçiminde yaş

gruplarına uygunluk, teori derslerinin etkinliği ve öğretmen değerlendirme süreçlerinin önemini vurgulamaktadır.

Şenol ve Arslan (2021) tarafından yayımlanan makale, piyano eğitimi alanında metot seçiminde dikkate alınması gereken temel pedagojik, teknik ve müzikal unsurları kapsamlı bir şekilde incelemektedir. Araştırma, piyano öğretmenlerinin metot seçiminde yaş grubu, öğrencinin gelişim düzeyi, teknik beceri gereksinimleri, müzikal ifade olanakları ve öğretim sürecinin etkinliği gibi kriterleri nasıl değerlendirdiğini ortaya koymaktadır. Bu çalışma, piyano eğitiminin başlangıç aşamasında etkili ve öğrenci odaklı öğretim stratejilerinin geliştirilmesine katkı sağlamayı hedeflemektedir.

Akbulut (2022) tarafından hazırlanan yüksek lisans tezi, piyano eğitiminde başlangıç seviyesindeki metot kitaplarının görsel tasarım unsurlarını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, metot kitaplarının tipografik özellikleri, renk kullanımı, sayfa düzeni ve grafik unsurlarının öğrencilerin öğrenme süreçlerine etkilerini değerlendirmektedir. Bulgular, görsel tasarımın öğrencilerin dikkatini çekme, bilgiyi organize etme ve öğrenmeyi kolaylaştırma açısından önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Bu çalışma, piyano eğitimi materyallerinin daha etkili ve öğrenci dostu hale getirilmesine yönelik öneriler sunmaktadır.

Gürkan ve Şahin (2023) tarafından yayımlanan "Piyano Başlangıç Metotlarında Teknik Gelişim Sıralaması" adlı çalışma, piyano eğitiminde başlangıç düzeyindeki metotların teknik beceri gelişimi açısından değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Araştırmada farklı metotların teknik gelişim sürecindeki öncelikleri incelenmiş ve öğrencilerin teknik yetkinliklerinin sistematik şekilde ilerlemesi için öneriler sunulmuştur. Bu çalışma, piyano öğretmenlerine öğrencilerin teknik gelişimini planlama ve yönlendirmede rehberlik ederek, piyano eğitiminde daha etkili ve aşamalı öğretim yaklaşımlarının geliştirilmesine katkı sağlamaktadır.

Çelik (2023) tarafından 7. Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu'nda sunulan "Piyano Eğitiminde Metot Seçim Kriterleri" başlıklı bildiri, piyano eğitiminin başlangıç aşamasında metot seçiminde dikkate alınması gereken temel kriterleri ele almaktadır. Araştırma, öğretmenlerin metot seçiminde öğrencinin yaş grubu, öğrenme stili, teknik yeterlilik düzeyi ve müzikal ilgi alanları gibi faktörleri nasıl değerlendirdiğini incelemektedir. Ayrıca, metotların pedagojik yapıları, içerik düzenlemeleri ve uygulama kolaylıkları gibi unsurların seçim sürecindeki etkileri de değerlendirilmektedir. Bu çalışma, piyano öğretmenlerine başlangıç

düzeyinde en uygun metotları seçme konusunda rehberlik etmeyi ve piyano eğitiminde daha etkili öğretim stratejilerinin geliştirilmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Demirci (2023) çalışmasının üçüncü bölümünde başlangıç piyano metotlarının karşılaştırmalı analizine odaklanmaktadır. Bu bölümde, farklı başlangıç metotlarının pedagojik yapıları, teknik beceri kazandırma düzeyleri, müzikal içerikleri ve öğrenci motivasyonuna etkileri detaylı bir şekilde incelenmektedir. Araştırma, metotların içerik yapıları, aşamalılık düzeyleri ve uygulama kolaylıkları gibi kriterler açısından değerlendirilerek, her bir metodun güçlü ve zayıf yönlerini ortaya koymaktadır. Bu çalışma, piyano eğitimlerine başlangıç aşamasında en uygun metodu seçme konusunda rehberlik etmeyi ve piyano eğitiminde daha etkili öğretim stratejilerinin geliştirilmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

2.5. Yurt Dışında Yapılan Çalışmalar

Uluslararası düzeyde, başlangıç düzeyindeki piyano eğitimi ve kullanılan metotların incelendiği; ayrıca öğretmen ve uzman görüşlerine dayalı karşılaştırmalı değerlendirmelerin yapıldığı çeşitli akademik çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmalar, farklı ülkelerde uygulanan piyano öğretim yöntemlerini pedagojik açıdan ele alarak, piyano eğitiminde çeşitliliği artırmayı ve öğretim süreçlerinin etkililiğini geliştirmeyi hedeflemektedir.

Hollis (1942) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, başlangıç piyano metotları müzikal, psikolojik, fiziksel ve eğitsel standartlara göre değerlendirilmiştir. Bu çalışma, farklı metotların öğrenci gelişimine olan katkılarını karşılaştırmalı olarak inceleyerek, öğretim materyallerinin etkinliğini analiz etmektedir.

Daniel&Bowden (2008) çalışmalarında, 13 piyano öğretmeniyle derinlemesine görüşmeler yapmışlardır. Çalışma, öğretmenlerin çoğunun standart metot kitaplarını temel aldığını, ancak bu kitapların genellikle tek boyutlu (sadece nota okuma veya sadece teknik çalışmalar) olduğunu tespit etmiştir. Katılımcıların %85'i metot kitaplarını tamamlayıcı etkinliklerle desteklediklerini belirtmiş, bu da piyano eğitiminde bütünsel yaklaşıma duyulan ihtiyacı ortaya koymuştur. Araştırma, ideal bir başlangıç programının çok boyutlu olması gerektiği sonucuna varmıştır.

Muck (2009) “1985 Sonrası Başlangıç Piyano Metotlarının Değerlendirilmesi Başlıklı Çalışmasında” 14 farklı piyano metot serisini kapsamlı bir şekilde analiz etmiştir. Araştırma,

piyano pedagojisi öğrencileri ve deneyimli öğretmenler için metot seçim kriterleri oluşturmayı amaçlamıştır. Çalışmada metotlar; içerik unsurları, görsel tasarım, teknik yaklaşım ve repertuar çeşitliliği açısından karşılaştırılmış, ideal bir başlangıç metodunun sahip olması gereken özellikler sistematik şekilde sıralanmıştır.

Cho (2016) "Çin ve ABD'de Çocuklara Yönelik Piyano Öğretim Uygulamalarının Karşılaştırmalı Analizi" başlıklı çalışmada, iki kültürdeki piyano eğitimi yaklaşımlarını derinlemesine incelemiştir. Araştırmacı, 2 Amerikalı ve 5 Çinli eğitimciyle yaptığı görüşmelerde kültürel farklılıkların öğretim yöntemlerine yansımalarını ortaya çıkarmıştır. Çalışma, Amerikan sisteminin bireysel yaratıcılığı vurgularken, Çin sisteminin teknik temellere daha fazla odaklandığını göstermektedir. Her iki sistemde de gözlemlenen materyal eksikliklerine yönelik kültürlerarası bir sentez önerisi sunulmuştur.

Smith (2017) tarafından gerçekleştirilen "A Comparative Analysis of Beginner Piano Methods: Alfred, Faber, and Bastien" başlıklı araştırma, başlangıç düzeyindeki üç yaygın piyano öğretim metotunu pedagojik açıdan karşılaştırmalı olarak incelemektedir. Bu çalışma, her bir metodun içerik yapısı, teknik beceri gelişimine katkısı ve öğretim yaklaşımları gibi kriterler doğrultusunda değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Smith'in çalışması, bu üç metodun farklı öğrenme stillerine ve yaş gruplarına nasıl hitap ettiğini ortaya koyarak, piyano eğitimcilerine öğrencileri için en uygun öğretim materyalini seçme konusunda rehberlik etmektedir. Bu tür karşılaştırmalı analizler, piyano pedagojisinde etkili öğretim stratejilerinin belirlenmesine ve öğrencilerin müzikal gelişimlerinin desteklenmesine önemli katkılar sağlamaktadır.

Chen (2013) ise, "The Music Tree", "Piano Adventures" ve "Hal Leonard Student Library" gibi çağdaş başlangıç piyano metotlarını karşılaştırmıştır. Bu çalışma, farklı doğal yeteneklere sahip öğrenciler için en uygun metodu belirlemeye yönelik kapsamlı bir analiz sunmaktadır.

Ribeiro (2023) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, Brezilya piyano eserleri ile uluslararası alanda yaygın olarak kullanılan başlangıç piyano metotları karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırma, öğrencilerin teknik ve müzikal gelişimlerini desteklemek amacıyla çeşitli pedagojik kaynakların kullanımını önermektedir.

BÖLÜM 3

3. YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırma, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması modeli temel alınarak gerçekleştirilmiştir. Durum çalışması modeli, belirli bir olguya ilişkin mevcut durumun kendi bağlamı içinde derinlemesine incelenmesine olanak sağlar (Yin, 2018). Araştırmada başlangıç piyano metotlarının öğretim sürecine etkileri, tercih edilme nedenleri, pedagojik yönleri ve uygulamadaki işlevselliği; eğitmen ve uzman görüşleri çerçevesinde kapsamlı bir biçimde analiz edilmiştir. Bu bağlamda çalışmada, nitel veri toplama teknikleri kullanılarak mevcut durum betimlenmeye çalışılmıştır.

3.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Bu araştırmanın evrenini, Konya genelinde piyano eğitimi veren eğitmenler ve müzik eğitimi alanındaki uzmanlar oluşturmaktadır. Araştırmanın hedef kitlesi, Konya ilinde aktif olarak piyano eğitimi veren eğitmenler ve müzik eğitimi alanında uzmanlaşmış kişilerden oluşmaktadır. Araştırmanın örneklemi, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme tekniğiyle belirlenmiştir. Bu bağlamda, başlangıç piyano eğitimi alanında en az beş yıl deneyime sahip olan, farklı yaş gruplarına piyano eğitimi vermiş ve başlangıç düzey piyano metotları konusunda bilgi sahibi 17 katılımcı (14 eğitmen ve 3 uzman) araştırmaya dahil edilmiştir.

3.2.1. Görüşme Sorularına Katılan Uzman ve Eğitmenlere Ait Demografik Bilgiler

Tablo 1. *Katılımcıların Demografik Bilgileri*

Değerlendirme Başlığı	Gruplar	f
Cinsiyet	Kadın	11
	Erkek	6
Eğitim Durumu	Lisans	10
	Yüksek Lisans	4
	Doktora	3
	Güzel Sanatlar Lisesi	6
Çalıştığı Kurum Türü	Devlet Üniversitesi	3
	Özel Müzik Kursu	8
Bireysel Çalgı	Piyano	9
	Keman	4
	Ud	2
	Viyola	1
	Bağlama	1

Tablo 1'e bakıldığında eğitim durumlarına göre katılımcıların 10'u lisans, 4'ü yüksek lisans ve 3'ü doktora mezundur. Bu durum, araştırmaya katılan bireylerin büyük çoğunluğunun lisans düzeyinde eğitim almış olduğunu göstermektedir. Katılımcıların görev yaptıkları kurum türü incelendiğinde, 6'sının güzel sanatlar lisesinde, 3'ünün devlet üniversitesinde ve 8'inin özel müzik kurslarında çalışmakta olduğu tespit edilmiştir. Bu dağılım, çalışmanın farklı kurum türlerinden gelen katılımcı görüşlerini yansıtarak çeşitliliği artırdığını göstermektedir. Katılımcıların üniversite eğitimi sırasında bireysel çalgı dersi olarak aldıkları enstrümanlar incelendiğinde; 9 katılımcının piyano, 4'ünün keman, 2'sinin ud, 1'inin viyola ve 1'inin bağlama çalgısı eğitimi aldığı belirlenmiştir. Bu durum, araştırma grubunun büyük bir kısmının lisans döneminde bireysel çalgısı piyano olan bireylerden oluştuğunu göstermektedir.

Tablo 2. Katılımcıların Piyano Eğitimi Alma ve Verme Süreleri (Yıl)

Katılımcı Kodu	Eğitim Alma	Eğitim Verme
K1	6	27
K2	4	22
K3	4	15
K4	4	10
K5	4	20
K6	6	25
K7	8	8
K8	6	8
K9	6	9
K10	8	7
K11	6	7
K12	4	5
K13	1	5
K14	8	7
K15	4	20
K16	8	13
K17	10	22

Araştırmaya katılan eğitmen ve uzmanların piyano eğitimi alma ve verme süreleri Tablo 2'de sunulmuştur. Katılımcıların piyano eğitimi alma süreleri 1 yıl ile 10 yıl arasında değişmekte olup, ortalama eğitim alma süresi yaklaşık 5,7 yıldır. Bu durum, katılımcıların büyük çoğunluğunun uzun yıllar boyunca piyano eğitimi alarak çalgı hakimiyetini pekiştirdiklerini göstermektedir. Piyano eğitimi verme süreleri ise 5 yıl ile 27 yıl arasında değişmektedir. En uzun süredir eğitim veren katılımcının 27 yıldır piyano eğitimi verdiği, en kısa süredir eğitim verenin ise 5 yıllık deneyime sahip olduğu görülmektedir. Ortalama piyano eğitimi verme süresi ise yaklaşık 13,2 yıl olarak hesaplanmıştır. Bu bulgu, araştırmaya katılan bireylerin piyano öğretimi konusunda uzun süreli bir deneyime sahip olduğunu ve bu durumun araştırmaya niteliksel açıdan katkı sağlayacağını göstermektedir. Katılımcıların hem öğrenen hem öğretici rollerinde yıllar içinde edindikleri bu deneyim, başlangıç piyano metotlarına ilişkin değerlendirmelerinde pedagojik bir derinlik kazandırmaktadır.

Tablo 3. Katılımcıların Aktif Olarak Çalıştıkları Öğrenci Yaş Grupları

Katılımcı	4-6 Yaş	7-10 Yaş	11-14 Yaş	15 + Yaş
K1			✓	✓
K2	✓	✓	✓	✓
K3	✓	✓	✓	✓
K4				✓
K5				✓
K6	✓	✓	✓	✓
K7	✓	✓	✓	
K8		✓		✓
K9		✓		✓
K10	✓	✓	✓	✓
K11	✓	✓	✓	✓

Tablo 3. *Katılımcıların Aktif Olarak Çalıştıkları Öğrenci Yaş Grupları (Devamı)*

K12	✓			
K13	✓	✓	✓	✓
K14	✓	✓	✓	✓
K15				✓
K16	✓	✓	✓	✓
K17				✓

Tablo 3'te katılımcıların halihazırda piyano eğitimi verdikleri yaş gruplarına göre dağılımları gösterilmiştir. Katılımcıların büyük çoğunluğunun birden fazla yaş grubuyla çalıştığı, dolayısıyla farklı gelişim dönemlerine sahip öğrencilerle deneyim sahibi oldukları görülmektedir. Tablodaki veriler, çalışmaya katılan eğitimci ve uzmanların geniş bir yaş grubunda deneyime sahip olduğunu, dolayısıyla başlangıç piyano metotlarını farklı yaş grupları açısından değerlendirme yeterliliklerinin bulunduğunu göstermektedir.

3.3. Veri Toplama Araç ve/veya Teknikleri

Bu araştırmada, nitel verilerin elde edilmesi amacıyla yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Formun hazırlanma sürecinde, öncelikle ilgili literatür taranarak başlangıç piyano metotlarına ilişkin temel kavramlar belirlenmiş ve eğitimcilerin bu metotlara yönelik deneyimlerini ölçmeye yönelik sorular oluşturulmuştur. Elde edilen taslak form, müzik eğitimi alanında uzman akademisyenlerin görüşlerine sunulmuş, gerekli düzenlemeler yapılarak nihai hâle getirilmiştir.

Görüşme formu iki bölümden oluşmaktadır:

1. Katılımcı Bilgi Formu ve Mesleki Uygulama Bilgileri: Katılımcıların demografik bilgileri, eğitim geçmişleri, mesleki deneyimleri ve piyano eğitimiyle ilgili görüşleri gibi verileri içermektedir.
2. Görüşme Soruları: Piyano eğitimcilerinin ve uzmanlarının başlangıç piyano metotları hakkındaki deneyim ve görüşlerini derinlemesine anlamaya yönelik açık uçlu sorular içermektedir. Bu sorular, kullanılan metotların güçlü ve zayıf yönleri, pedagojik yaklaşımlar ve metotların karşılaştırmalı değerlendirilmesine odaklanmaktadır.

3.4. Verilerin Toplanması

Araştırmada veriler, çevrim içi ve yüz yüze yöntemlerle yapılan bireysel görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Her görüşme yaklaşık 20-35 dakika sürmüştür ve katılımcıların izni alınarak ses kaydı yapılmıştır. Elde edilen ses kayıtları daha sonra araştırmacı tarafından yazılı forma

dönüştürülerek analiz sürecine hazırlanmıştır. Katılımcıların kimlikleri gizli tutulmuş ve görüşme verileri etik ilkelere uygun olarak kullanılmıştır.

3.5. Verilerin Çözümlemesi

Toplanan veriler, nitel veri analiz yöntemlerinden tematik analiz ile çözümlenmiştir. Braun ve Clarke'ın (2006) tematik analiz süreci temel alınarak; (1) verilerin okunması, (2) anlamlı ifadelerin kodlanması, (3) temaların oluşturulması, (4) temaların gözden geçirilmesi, (5) temaların tanımlanması ve adlandırılması aşamaları izlenmiştir. Kodlama sürecinde araştırmacı tarafından oluşturulan ön kod listesi, veriler doğrultusunda esnek biçimde geliştirilmiş ve bulgular sistematik biçimde raporlanmıştır.

BÖLÜM 4

4. BULGULAR

Araştırmanın bu bölümünde, araştırmanın çalışma grubunu oluşturan Konya ilinde aktif olarak piyano eğitimi veren eğitimciler ve uzmanlara ait veri toplama araçlarından elde edilen bulgular ve değerlendirmeler ayrı başlıklar altında ele alınmıştır. Araştırmaya katılan katılımcılara uygulanan görüşme formu EK 1’de verilmiştir.

4.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi; “Eğitmenler ve uzmanlar, başlangıç piyano metotlarını hangi kriterlere göre seçmektedir?” şeklindedir.

Tablo 4. Başlangıç Piyano Metotları Seçme Kriterleri

Tema	Görüşlerin Tematik Özeti	Eğitmenler	Uzmanlar	f
1. Öğrenci Yaşı ve Seviyesine Uygunluk	Metot seçiminde yaş ve seviyeye göre uygunluk temel kriter olarak belirtilmiştir. Öğrenci algısı, önceki deneyim, bireysel farklılıklar gözetilmektedir.	E2, E5, E6, E7, E8, E9, E10, E11, E12, E13, E14	U1, U2, U3	14
2. İçerik Yapısı, Anlaşılabilirlik ve Kademeli İlerleme	Metotların sade, açık, görsel destekli ve yapılandırılmış içeriğe sahip olması tercih sebebidir. Notaların okunabilirliği, pedagojik kademelik ve hedef davranışlara uygunluk vurgulanmıştır.	E3, E5, E10, E11, E12, E13	U2	7
3. Kendi Eğitiminde Kullanılan Metotlara Yönelme	Katılımcılar kendi eğitim süreçlerinde kullandıkları metotları öğrencilerine de aktarmaktadır. Ancak bu tercih yaygın değildir; çoğunluk, öğrenci odaklı ve pedagojik gerekçelerle seçim yapmaktadır.	E1, E4, E8	U1	4
4. Kurumsal Politikaların Etkisi	Bireysel değerlendirmelerle birlikte müfredat kaynaklı kurumsal standartlar da göz önünde bulundurulmaktadır.	–	U1	1

Katılımcıların metot seçiminde etkili olan faktörler incelendiğinde, en sık belirtilen kriterlerin öğrenci yaşı, öğrenci seviyesi, pedagojik yapı, içerik özellikleri olduğu görülmektedir. Öğrenci yaşına ve seviyesine göre metot tercihi 14 katılımcı tarafından vurgulanmış ve bu durumun öğrencinin algı düzeyi ve öğrenme hızını doğrudan etkilediği ifade edilmiştir. Hem eğitimler hem de uzmanlar bu konuda fikir birliği sağlamışlardır. Ayrıca hem eğitimler hem uzmanlar için metotların açık, sade ve kademeli ilerleyiş, içerik olarak yapılandırılmış olması önemli bir kriterdir. Katılımcılardan bazıları (2’si eğitimci, 1’i uzman), kendi eğitim sürecinde kullandıkları metotlara eğilim göstermektedir. Ancak bu yaklaşım herkes tarafından benimsenmemektedir. Eğitimci verileri incelendiğinde, kurumun önerdiği metotların seçim sürecinde belirleyici olduğuna dair doğrudan bir ifade bulunmamaktadır. Yalnızca 2 eğitimci bu konuda görüş belirtmiştir. Diğer eğitimci metot tercihlerini daha çok öğrencinin yaş, seviye ve pedagojik uygunluk gibi bireysel özelliklerine göre yaptıklarını vurgulamışlardır. Bu da kurum politikalarından bağımsız ve daha esnek bir yaklaşım sergilediklerini göstermektedir. Bu durum, uzmanların metot seçiminde bireysel değerlendirmelerle birlikte kurumsal standartları da göz önünde bulundurduklarını göstermektedir. Uzmanlar arasından (U1), kurumda yaygın olarak kullanılan metotların seçimde etkili olduğunu, notlandırmanın komisyonla sağlandığını bu sebeple paralellik göstermesi adına yaptıklarını ifade etmiştir. Bu durum, uzmanların daha çok akademik-kurumsal yapılar içinde çalışmalarını ve müfredat uygulamalarında tutarlılık aramalarıyla açıklanmaktadır.

Görüşlerden bazı örnekler şu şekildedir;

E8: “İçeriğin anlaşılabilir sade ve akıcı bir dile sahip olması ve öğrenci seviyesi de benim için önemli.”

E10: “Hedef davranışların basitten zora ilerlemesi, etütlerin melodik zenginliği, görsel zenginlik, sarmal yapı, yaş ve pedagojiye uygunluk metot seçme kriterlerim arasında.”

E1: “Ben de kendi piyano eğitimime Burkard metoduyla başlamıştım. Çok kolay bir metot değildi, öğrenci için zorlayıcı olabiliyor. Ama başlangıç için içerik açısından iyi olduğunu düşünüyorum.”

U1: “Kendi eğitimde kullanılan metotlar tanıdık olduğu için o eğer benim için uyumluysa çocuk için de uyumlu olacağını düşünüyorum ve kurumda kullanılan metotları tercih ediyorum...aktif olarak çalıştığım yaş grubu için konuşacak olursam, burada çocukların notlandırmasını bir komisyonla yapıyoruz bu sebeple diğer öğrencilerle paralellik göstermesi adına kurumda kullanılan metotları tercih ediyorum.”

4.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi; “Başlangıç piyano eğitiminde farklı yaş grupları için hangi metotlar tercih edilmektedir?” şeklindedir.

Tablo 5. *Eğitmenler ve Uzmanlar Tarafından Kullanılan Başlangıç Piyano Metotları*

Tema	Alt Tema	Kullanılan Metotlar	Açıklama	Eğitmenler	Uzmanlar	f
1. Yaş Grubuna Göre Metot Tercihi	4-7 yaş	J. Thompson, Sevinç Ereren, D.Agay, Faber	Basit yapılı, görsel ağırlıklı ve oyunlaştırılmış metotlar tercih edilmektedir.	E4, E6, E7, E8, E11, E12, E13, E14	U2	9
	8-13 yaş	D. Agay, E.S. Tufan, Faber, J. Thompson B. Işıkdemir	Teknik gelişim ve çok sesliliğe hazırlık sağlayan, aşamalı içerik sunan metotlar tercih edilmektedir.	E3, E4, E6, E7, E10, E11, E14	U2	8
	14+ yaş / Yetişkin	Beyer, Burkard, E.S. Tufan, Hal Leonard, Faber (Adult), M.Aaron (Adult)	Metotlar teknik egzersizler içerir ve gamlar, arpejler, akor çalışmaları gibi ileri düzey becerilerin kazandırılmasını destekler.	E5, E6, E10, E14	U1, U2	6

Tablo 5. Öğitmenler ve Uzmanlar Tarafından Kullanılan Başlangıç Piyano Metotları (Devamı)

2. Öğrenci Seviyesine Göre Metot Tercih	Başlangıç	Sevinç Ereren, J.Thompson, Denes Agay	Motor beceri ve temel nota okuma yetileri kazandırılır.	E1,E14	U2	3
	Orta	D. Agay, Enver-Selmin Tufan, Faber B.İşıkdemir	Teknik alıştırmalar, çalınabilir kısa parçalar ile ifade becerisi artırılır.	E3, E4, E5, E7, E10	U2	6
	İleri	Czerny, Hanon, Beyer, Burkard, Beringer, Bertini	Egzersiz kitaplarıyla teknik derinlik kazandırılır.	E14	U1,U2,U3	4

Görüldüğü üzere, eğitmen ve uzman görüşlerine göre başlangıç piyano metodu tercihlerinde yaş grubu ve öğrenci seviyesi belirleyici bir etkidir. 4–7 yaş grubu için oyun temelli ve görsel destekli metotlar (J. Thompson, Sevinç Ereren, D. Agay, Faber) öne çıkarken; 8–13 yaş aralığında teknik gelişimi destekleyen, aşamalı içeriklere sahip metotlar (D. Agay, E.S. Tufan, Faber) tercih edilmektedir. 14 yaş ve üzeri / yetişkinler için ise teknik derinlik sunan kaynaklar (Beyer, Burkard, Hal Leonard Adult vb.) önerilmektedir. Benzer şekilde, başlangıç seviyesinde temel nota ve motor beceriler ön plandayken, orta seviyede teknik ve müzikal gelişim, ileri seviyede ise teknik egzersizler ve repertuvar genişliği ön plana çıkmaktadır. Eğitmenler daha çok sahaya dayalı gözlemlerle seçim yaparken, uzmanlar içerik yapısı ve pedagojik yeterlilik açısından değerlendirme yapmaktadır.

Görüşlerden bazı örnekler şu şekildedir;

E2: *“John Thompson-Eaisest Piano Course, Lina Ng'nin Piano Lesson Made Easy serisi, D. Agay- Learning To Play Piano, Alfred's Basic Piano Library, Bastien Piano Basics kullanırım. Öğrencinin seviyesine göre metot sıralaması değişiyor ve ek kaynaklar da kullanabiliyorum.”*

U1: *“D. Agay küçük yaşlar için uygun. Rus metodu var. Mesela onu beğeniyorum, çocuklarla da kullanılabilir. Onun dışında büyük yaşlarda bizim kurumumuzun kullandığı metotları kullanıyorum, Beringer, Bertini, Beyer vb.”*

U2: *“Erken yaşta John Thompson, Denes Agay, özellikle Faber çok kullanıyorum. Bunlar piyano edebiyatındaki hedeflediğimiz tüm dünyada kabul görmüş çalan bestecileri en hızlı yaklaştıran metotlar. Öğrencinin gelişimine göre metot yeterli değilse hemen farklı bir planlama yapıp değiştiriyorum. Zaten bu saydığımız isimlerin hepsi ayrı birer okul. Çok önemli piyano pedagogları bunlar. Beyer ve Czerny güzel bir okul olarak karşımıza çıkıyor... Michael Aaron'un yetişkinler için piyano kitapları var. Yine Adventures yayınlarının yetişkinler için piyano kitapları var. Bu kitaplar içinde benim için en etkileyici gördüğüm Faber yayınları çok iyi ve Hal Leonard'un yetişkinler için piyano serisi...”*

4.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın üçüncü alt problemi “Başlangıç metotlarının içerik yapısı (nota öğretimi, ritim, gam, akor vb.), aşamalılık ve teori–uygulama dengesi açısından yeterliliği nasıldır?” şeklindedir.

Tablo 6. *Metotların Yeterlilik Değerlendirmesi*

Tema	Ortak İfadeler	Farklı İfadeler	Eğitmenler	Uzmanlar	f
Metotların İçerik Yeterliliği	Çoğu metot temel kazanımlar açısından yeterlidir.	Uzmanlar bazı metotların teorik içeriği zayıf bulurken, eğitmenler pratikte yeterli olduğunu savunmaktadır.	E6, E12, E13,E6,E9	U2	6
Görsel ve İşitsel Unsurların Yeterliliği	Küçük yaş gruplarında bu unsurlar dikkat çekici ve destekleyicidir.	Uzmanlar bazı görsel-işitsel unsurların sadece süsleme olduğunu söylerken, eğitmenler bunların öğrenci ilgisini artırdığını düşünmektedir.	E9, E12,E10	U2	4
Aşamalılık ve Sistemik İlerleyiş	Aşamalı ilerleyen metotlar öğrenci gelişimini olumlu etkiler.	Bazı eğitmenler aşamalılığın esnekliği sınırladığını düşünürken, uzmanlar sistemik ilerleyişin önemli olduğunu vurgular.	E3,E4,E7, E10, E11, E13,E14	-	7
Parmak Numaralandırma ve Nota Öğretimi	Parmak numaralandırma öğrenimi kolaylaştırır.	Uzmanlar erken dönemde nota okuma becerisinin baskın olması gerektiğini savunurken, eğitmenler parmak numaralarının süreci kolaylaştırdığını belirtmiştir.	E2,E12, E13	U3	4

Tablo 6. Metotların Yeterlilik Değerlendirmesi (Devamı)

Teori ve Uygulama Dengesi	Teori ve uygulamanın dengeli olması önemlidir.	Bazı eğitimciler uygulamanın öncelikli olması gerektiğini düşünürken, uzmanlar teorinin sağlam temeller oluşturduğu görüşündedir.	E4,E5,E10,E12,	U3, U2, U1	7
Metotların Öğrenciye Göre Uygunluğu	Öğrencinin yaşına ve seviyesine göre metot seçimi esastır.	Bazı eğitimciler bazı metotları doğrudan tüm yaşlara uygun görse de uzmanlar bu görüşe katılmamaktadır.	E1,E4,E6,E9	U1,U3	6
Türk ve Avrupa Metotlarının Karşılaştırılması	Her iki metot grubu da başlangıç eğitimi için değerli katkılar sunar.	Uzmanlar Avrupa metotlarının sistematik ve teknik açıdan üstün olduğunu düşünürken, eğitimciler Türk metotlarının öğrenciye daha sıcak ve bireysel yaklaştığını savunur.	E2, E5, E6,E13	-	3
Ek Materyal Kullanımı ve Öğretmen Rehberliği	Ek materyaller öğretim sürecini destekler.	Bazı eğitimciler materyallerin öğretmenin rolünü azalttığını düşünürken, uzmanlar materyallerin öğretmeni tamamlayıcı olduğunu savunur.	E2,E8,E10,E11	U1, U2	6

Tablo 6’da anlaşıldığı üzere, eğitimci ve uzman görüşlerine dayalı olarak başlangıç piyano metotlarına ilişkin içerik ve pedagojik yeterlilikler sekiz ana tema altında karşılaştırılmıştır. Hem ortak hem de farklı görüşler belirgin biçimde ortaya konmuştur:

Eğitimciler ve uzmanlar, genel olarak kullanılan başlangıç metotlarının içerik açısından temel kazanımları sağladığı konusunda hemfikirlerdir. Ancak uzmanlar, bazı metotların teorik boyutunun yetersiz olduğunu belirtirken, eğitimciler pratikte yeterli bulduklarını ifade etmişlerdir. Görsel ve işitsel unsurların küçük yaş gruplarında destekleyici olduğu ortak bir görüştür; fakat uzmanlar bu unsurları yer yer yüzeysel ve “süsleme” amaçlı bulurken, eğitimciler öğrenci ilgisini artırdığı için gerekli olduğunu vurgulamıştır. Aşamalı ve sistematik ilerleyiş çoğunlukla desteklenmiştir. Bununla birlikte bazı eğitimciler bu yapıların esneklik sağlamadığını belirtmiş; uzmanlar ise sistematikliğin öğrenme sürecini olumlu etkilediğini savunmuştur. Parmak numaralandırma konusunda da benzer bir ayrışma görülmüştür. Eğitimciler bu uygulamanın öğrenmeyi

kolaylaştırdığını savunurken, uzmanlar nota okuma becerilerinin erken yaşta öncelikli olması gerektiğini vurgulamıştır. Teori ve uygulama dengesi her iki grup tarafından önemli görülmeyle birlikte, eğitmenler genellikle uygulamayı önelemede, uzmanlar ise teorik temel kalıcılığı artırdığını belirtmektedir. Metotların öğrenciye göre uygunluğu ise her iki grup tarafından kabul görmüş; ancak bazı eğitmenlerin tüm yaş gruplarına aynı metotla yaklaşmasının, uzmanlarca eleştirildiği görülmektedir. Türk ve Avrupa metotları her iki grup tarafından başlangıç eğitimi açısından değerli bulunsa da uzmanlar Avrupa metotlarını daha sistemli ve teknik olarak yeterli, eğitmenler ise Türk metotlarını öğrenciye daha yakın ve bireysel bulmaktadır. Son olarak, ek materyallerin kullanımı konusunda da benzer bir ayrışma yaşanmıştır. Eğitmenlerden bazıları materyallerin öğretmenin rolünü ikincilleştirdiğini düşünürken, uzmanlar materyalleri tamamlayıcı ve destekleyici olarak değerlendirmiştir. Bu bulgular, başlangıç piyano metotlarının seçim ve kullanımında eğitmen ve uzman bakış açıları arasındaki örtüşen ve ayrışan noktaları ortaya koymaktadır.

Katılımcıların görüşlerinden bazı örnekler şu şekildedir;

E2: *“Bazı Türk bestecilerin metotlarının yeterli olduğunu düşünmüyorum. Bunların daha çok zevk eğitime yönelik olduğunu düşünüyorum ancak Avrupa metotlarının bu anlamda öğretim açısından, görsel açıdan, egzersiz vs teknik unsurlar açısından daha iyi ve yeterli olduğunu düşünüyorum.”*

E12: *“Kullandığım başlangıç piyano metotlarını içerik açısından genel olarak yeterli buluyorum. Parmak numaralandırmaları açık ve anlaşılır şekilde sunuluyor, bu da özellikle küçük yaş grubu için oldukça yardımcı oluyor. Nota öğretimi aşamalı ve sistemli ilerliyor; öğrenciyi yormadan temel bilgileri pekiştiriyor. Egzersiz çeşitliliği çoğu metotta yeterli, hem teknik hem müzikal gelişimi destekliyor. Görsel öğeler çocukların dikkatini çekiyor, işitsel destekler ise bazı kitaplarda sınırlı kalabiliyor. Yazma çalışmaları ve temel teorik bilgiler çoğunlukla yer alsa da, bazı metotlarda bu bölümler oldukça sınırlı. Bu nedenle eksik kalan alanları ek materyallerle desteklemeye çalışıyorum.”*

U2: *“Kullandığım başlangıç piyano metotlarını içerik açısından genel olarak yeterli bulmakla birlikte, özellikle görsel unsurların, konuların sırayla ve bütünlük içinde ilerlemesinin, teorik bilgilerin açık biçimde sunulmasının ve metodun hayal gücünü destekleyici yapısının önemli olduğunu düşünüyorum. Ayrıca metotlar bir seri hâlinde ise tutarlılık göstermesi, yazıların okunabilirliği ve kağıt kalitesi gibi fiziksel özellikleri de metotların yeterliliğini değerlendirme kriterlerim arasında yer almakta. Metot yetersiz kaldığında öğretmenin desteğinin kaçınılmaz olduğunu düşünüyorum.”*

4.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın dördüncü alt problemi; “Eğitmenler ve uzmanlar, başlangıç piyano metotları hakkında öğrencilerden ne tür geri bildirimler almaktadır?” şeklindedir.

Tablo 7. Geri Bildirimler

Tema	Ortak İfadeler	İfade Farklılıkları	Eğitmenler	Uzmanlar	f
1.İlgi ve Sıkılma Durumu	Öğrencilerin zaman zaman sıkıldığı; öğretmenlerin bunu melodik parçalar, kitap çeşitliliği ve esnek materyal kullanımıyla aştığı belirtilmiştir.	Eğitmenler sürece anlık müdahalelerle çözüm bulurken, uzmanlar bu durumu teknik zorluklar ve nota okuma becerileri ile ilişkilendirir.	E1,E5,E8,E9	U1,U2, U3	8
3.Teknik ve Egzersizlerin Monotonluğu	Teknik çalışmaların tekrar içerdiği ve bu tekrarın zaman zaman öğrencide motivasyon kaybına yol açtığı vurgulanmaktadır.	Bazı eğitimciler bunu oyunlaştırma ile çözerken, bazıları yalnızca farkında olduklarını belirtmektedir. Uzman görüşü, yine bu durumun pedagojik uygunluğa göre ayarlanmamasının sorun yaratacağını belirtmektedir.	E4,E5,E7,E12,E13,E14	U3	7
4.Repertuar Tercihleri (Popüler vs. Klasik)	Öğrenci motivasyonunu artırmak amacıyla klasik metotların yanında popüler ve melodik parçaların kullanımı yaygınlaşmaktadır.	Eğitmenler uygulamada esnek davranırken, uzmanlar klasik müzik temeli tamamlanmadan popüler eserlere geçilmesini uygun bulmamaktadır.	E5,E7,E8,E9, E12	U1,U2	7
2. Genel Memnuniyet ve Olumlu Geri Bildirim	Öğrencilerden çoğunlukla olumlu geri bildirim alınmakta; görsellik ve parça çeşitliliği motivasyonu artırmaktadır.	Eğitmenler doğrudan metotlara dönük geri bildirim aldıklarını ifade ederken, uzmanlar geri bildirim genel derse yönelik olarak bütün halde alınması gerektiğini belirtmiştir.	E2,E3,E6,E10,E11, E12	U2	7

Birinci temaya göre eğitimciler (E1, E5, E8, E9), öğrencilerin başlangıç piyano sürecinde zaman zaman sıkılabildiğini belirtmiş, bu duruma pedagojik esneklikle yanıt verdiklerini vurgulamışlardır. Eğitimciler, öğrencilerin ilgisini canlı tutmak için melodik ve tanıdık parçalar seçtiklerini, farklı kitap ve materyallerle çeşitlilik sağladıklarını, gerektiğinde anlık yönlendirmelerle sürece müdahale ettiklerini ifade etmişlerdir. Bu yaklaşım, eğitimcilerin öğrenciyi merkeze alan, duruma duyarlı ve pratik çözümler üreten bir tutum sergilediklerini göstermektedir. Uzman katılımcılar ise, öğrencinin sıkılma eğilimini daha yapısal bir sorun olarak değerlendirmiştir. Bu durumu teknik zorluklar, nota okuma becerilerinin gelişmemiş olması veya pedagojik materyalin öğrencinin düzeyine uygun olmamasıyla ilişkilendirmişlerdir. Uzmanlara göre sıkılmanın nedeni yalnızca öğrencinin ilgisiyle değil, kullanılan metodun teknik ve bilişsel yüküyle de ilgilidir.

İkinci temaya göre eğitimciler (E2, E3, E6, E10, E11, E12), öğrencilerden genellikle olumlu geri bildirim aldıklarını belirtmiştir. Bu geri bildirimlerin özellikle kullanılan metodun görsel yönleri, parça çeşitliliği ve öğrenci ilgisine hitap eden içerik özellikleri sayesinde geldiği vurgulanmıştır. Eğitimciler, öğrencilerin metod kitaplarında yer alan parçaları "eğlenceli", "tanıdık" ya da "uygun seviyede" bulmalarının motivasyonu artırdığını ve bu durumun dersin genel verimini olumlu etkilediğini ifade etmektedir. Ayrıca, öğrencilerin metod kitaplarına dair memnuniyetlerini doğrudan sözlü ya da davranışsal yollarla geribildirdikleri

belirtmiştir. Uzmanlar ise geri bildirimleri daha genel öğretim süreci bağlamında değerlendirmiştir. Onlara göre öğrenci memnuniyeti yalnızca metot kitabıyla sınırlı değildir; öğretmenin yaklaşımı, dersin işleniş biçimi, öğrencinin bireysel özellikleri ve motivasyonu gibi daha geniş pedagojik çerçevede ele alınmalıdır. Bu bakış açısıyla uzmanlar, olumlu geri bildirimleri metotların etkisi kadar dersin bütünsel niteliği ile ilişkilendirmiştir.

Üçüncü temaya göre öğretmenler (E4, E5, E7, E12, E13, E14), teknik egzersizlerin özellikle başlangıç düzeyindeki öğrenciler için tekrara dayalı, sıkıcı ve motivasyon kırıcı olabileceğini, bu duruma çözüm bulmak adına farklı stratejiler geliştirdiklerini belirtmiştir. Bazı öğretmenler, teknik çalışmalarını oyunlaştırma, yarışma haline getirme ya da kısa hedeflerle bölme gibi yöntemlerle daha eğlenceli ve katılımcı hale getirmeye çalışmaktadır. Ancak bazı öğretmenler ise bu durumun farkında olduklarını belirtmekle birlikte herhangi bir müdahale yöntemi geliştirmediklerini ifade etmiş, bu da yaklaşım farklılıklarını ortaya koymuştur. Bu temada yalnızca bir uzman (U3) görüş belirtmiştir. Uzman katılımcı, teknik egzersizlerin monotonluğunu öğrencinin gelişimsel özellikleri, motivasyon yapısı ve öğretim yöntemlerinin yetersizliği ile ilişkilendirmiştir. Uzman yaklaşımı, yalnızca egzersizlerin doğasından kaynaklanan bir sorun değil, aynı zamanda öğrenciye uygun pedagojik yapılandırma yapılmamasından doğan bir sorun olarak değerlendirilmiştir. Bu, uzmanların probleme daha kapsamlı ve yapısal bir bakış açısıyla yaklaştığını göstermektedir.

Dördüncü tema kapsamında görüş bildiren öğretmen (E5,E7,E8,E9, E12), öğrencilerin derse olan ilgisini artırmak amacıyla popüler ve melodik parçaların klasik metotlarla birlikte kullanılmasının etkili olduğunu ifade etmiştir. Öğretmen, uygulama sürecinde öğrenci motivasyonunu önceliklendiren bir tutum sergilemekte; öğrencinin tanıdığı, sevdiği parçaların öğrenme sürecini hızlandırdığını ve teknik çalışmalara olan ilgisini artırdığını belirtmektedir. Bu yaklaşım, repertuar seçiminde esneklik ve bireysel ilgiye duyarlılık temelinde şekillenmektedir. Uzman katılımcılar (U1, U2) ise bu konuda daha geleneksel ve yapılandırılmış bir tutum sergilemektedir. Popüler müzik parçalarının öğretim sürecine dahil edilmesine temelde karşı olmamakla birlikte, bu parçaların klasik müzik temelleri öğrenilmeden kullanılmasını pedagojik olarak uygun bulmamaktadırlar. Uzmanlara göre temel teknik altyapı, nota okuma becerisi ve klasik form bilgisi yerleşmeden popüler parçaların erken dönemde kullanılması, öğrencinin uzun vadeli müziksel gelişimini olumsuz etkileyebilir.

Görüşlerden bazı örnekler şu şekildedir;

E12: *“Kullandığım metotlar için öğrencilerden genel olarak olumlu geri bildirimler alıyorum. Özellikle renkli ve görsel açıdan zengin olan metotlar küçük yaş grubu öğrencilerin ilgisini çekiyor ve motivasyonlarını artırıyor. Ancak bazı öğrenciler, başlangıçta nota okuma süreci uzadığında sıkıldıklarını veya zorlandıklarını ifade edebiliyor. Teknik egzersizlerin tekrar yoğunluğu zaman zaman monoton gelebiliyor, bu nedenle dersleri oyunlarla veya farklı materyallerle destekleyerek denge kurmaya çalışıyorum. Öğrencilerin çoğu, tanıdıkları melodiler veya çalması keyifli parçalar içeren metotları daha çok benimsiyor.”*

U1: *“Öğrenciler nota okumada zorlanınca, kullandıkları metotta nota okuma konusunda isteksizlik oluşuyor; bu durumun nedeni çoğunlukla yetersiz çalışma olabilir... Ayrıca, öğrenciler popüler müziklerle çalışmak istiyor ancak ben klasik piyano eğitiminin temelini sağlam olması gerektiğini düşünüyorum; popüler müziklere geçiş ancak bu temel tamamlandıktan sonra uygun olur. Bu nedenle, klasik eğitim öncelikli olmalı.”*

4.5. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın beşinci alt problemi; “Başlangıç piyano metotlarının öğretim sürecine katkısı, içerik düzeni ve öğrenciye uygunluk açısından pedagojik açıdan güçlü ve zayıf yönleri nelerdir?” şeklindedir.

Tablo 8. Metotların Güçlü ve Zayıf Yönleri

Tema	Ortak Görüşler	Görüş Farklılıkları	Eğitmenler	Uzmanlar	f
1. Metotların İçeriksel Yapısı ve Aşamalandırma	Hem eğitimler hem uzmanlar içerik aşamalarının önemini vurgulamaktadır. Uygun aşamalandırma pedagojik açıdan gerekli görülmektedir.	Eğitmenler metotların tek başına yeterli olmadığını, destek materyallerle zenginleştirilmesi gerektiğini savunurken; uzmanlar esnek ama sistematik ilerlemeyi önermektedir.	E1,E2,E4,E6, E8,E9.E11,E12, E14	U1,U2	1 1
	Teknik içeriklerin öğrenci seviyesine uygunluğu her iki grup tarafından önemli bulunmuştur. Teknik yeterliliği destekleyecek egzersizlerin gerekli olduğu vurgulanmıştır.	Eğitmenler teknik ağırlığın öğrencide sıkılma yaratabileceğini vurgularken, uzmanlar teknik kazanımların eksikliği ve el pozisyonlarındaki gecikmeyi ön plana çıkarmıştır.	E5,E7,E10, E12,E14	U1,U2,U3	8
2. Teknik Yeterlilik ve Gelişimsel Uygunluk	Görsel ve işitsel desteklerin özellikle çocuklar için önemli olduğu konusunda uzlaşma vardır.	Eğitmenler görsellerin dikkat çekiciliğini ön plana çıkarırken, uzmanlar teknik doğruluk, yazım hataları ve dijital destek materyallerin kalitesine dikkat çekmektedir.	E4,E8,E12,E13, E6,E2	U1,U2,U3	9
3. Görsel ve Pedagojik Destek Unsurları					

Elde edilen veriler doğrultusunda, hem eğitimler hem de uzmanlar, başlangıç düzeyindeki piyano metotlarında içeriksel aşamalandırmanın pedagojik açıdan büyük önem taşıdığı konusunda hemfikirlerdir. Katılımcılar, öğrencinin bilişsel ve motor gelişimine uygun biçimde yapılandırılmış bir içerik sunan metotların, öğrenme sürecini sistematik hale getirdiğini vurgulamaktadır. Ancak görüş ayrılıkları dikkat çekicidir. Eğitimler, metot kitaplarının tek başına yeterli olmadığını, ek materyaller, destekleyici egzersiz kitapları veya görsel-işitsel kaynaklar ile sürecin zenginleştirilmesi gerektiğini ifade etmektedir. Buna karşın uzmanlar, içeriğin esnek ancak pedagojik bir sistem dahilinde ilerlemesini daha önemli bulmakta, metotlar arasında geçiş yaparken yapılandırılmış bir çerçevenin korunması gerektiğini belirtmektedir. Bu bulgu, öğretim sürecinde pratik uygulama ile teorik planlamanın farklı ihtiyaçlara işaret ettiğini göstermektedir.

Katılımcıların büyük bir kısmı, kullanılan metotların içerdiği teknik çalışmaların öğrenci yaşına ve gelişim düzeyine uygunluğu açısından belirleyici olduğunu vurgulamaktadır. Teknik becerilerin (parmak pozisyonu, el koordinasyonu, nota okuma vb.) kazandırılmasında metodik bir ilerlemenin gerekliliği her iki grup tarafından ortak olarak ifade edilmiştir. Ancak görüşlerde belirli bir vurgu farkı mevcuttur. Eğitimler, teknik ağırlıklı çalışmaların

özellikle küçük yaştaki öğrencilerde motivasyon kaybına yol açabileceğini, bu nedenle teknik öğelerin oyunlaştırma ya da müzikal parçalarla dengelenmesi gerektiğini belirtmiştir. Buna karşılık uzmanlar, öğrencide teknik kazanımların eksikliğinin, özellikle el pozisyonlarının geç kazanılması, kas kontrolünün zayıf kalması gibi sonuçlara yol açabileceğini öne sürmektedir. Bu bağlamda uzmanların, teknik gelişimin sürekliliği ve temel becerilerin zamanında kazandırılması konusunda daha hassas bir tutum sergiledikleri anlaşılmaktadır.

Her iki grup da görsel ve işitsel desteklerin, özellikle erken yaş grubu öğrencileri için motivasyonu artırıcı ve öğrenmeyi kolaylaştırıcı olduğunu belirtmektedir. Bu destek unsurları, öğrencinin dikkat süresini artırmakta ve kavramların somutlaştırılmasına katkı sağlamaktadır. Görüş ayrılıkları incelendiğinde, öğretmenler, görsellerin ilgi çekici ve renkli olması ile öğrencinin derse karşı ilgisinin canlı tutulduğunu vurgulamaktadır. Uzmanlar ise, yalnızca görsel estetikle sınırlı kalmamakta, teknik doğruluk, nota yazımındaki hatalar, görsel materyallerin pedagojik bütünlüğe uygunluğu ve dijital destek materyallerin kalite düzeyi gibi unsurlar üzerinde durmaktadır. Bu fark, öğretmenlerin daha çok uygulama temelli değerlendirmelerde bulunduğunu; uzmanların ise içerik analizine ve pedagojik tutarlılığa odaklandığını göstermektedir. Tablo 8'e yansıyan bulgular, başlangıç piyano metotlarının güçlü ve zayıf yönlerinin yalnızca içeriksel ya da teknik değil, aynı zamanda pedagojik bütünlük, öğrenci motivasyonu ve uygulama gerçekliği açısından çok boyutlu olarak değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Öğretmenlerin sahaya dayalı gözlemleri ile uzmanların daha teorik ve yapılandırılmış bakış açıları zaman zaman farklılık gösterse de her iki tarafın da metotların gelişimsel uygunluk, teknik yeterlilik ve görsel destek bakımından belirli kriterleri gözettiği görülmektedir. Bu bağlamda, eğitim programlarının oluşturulmasında hem pratik geri bildirimlerin hem de uzman görüşlerinin bütüncül biçimde ele alınması önerilmektedir.

Görüşlerden bazı örnekler şu şekildedir;

E2: *“Kullandığım yabancı metotların içerik açısından gayet başarılı olduklarını düşünüyorum. Bazı Türk eğitimcilerin metotlarında ise orijinali olan eserler tamamen basitleştirilmiş tekniği olmayan düzenlemelerle sırf çalınmış diye konulmuş. Bu metotlarda sevmediğim şeyler bunlar. Zevk eğitiminin çok fazla çocuklara bir şey kattığını düşünmüyorum.”*

E11: *“Pozitif yan olarak parçaların başlangıç için çok karışık olmaması notaların büyük punto ile yazılmış olmasını söyleyebilirim. Negatif yan olarak kazanımların tam olarak oturmasını sağlayacak parça sayısına sahip olmamalarını söyleyebilirim.”*

U2: *“Bazı piyano metotlarında, özellikle orta do pozisyonunda çok uzun süre vakit geçirildiğini gözlemliyorum. Bu durum, öğrencinin farklı el pozisyonlarına geçişini geciktirebiliyor. Oysaki öğrenci bir parçayı çalmak için heveslendiğinde, elini açmayı henüz öğrenmemişse çalma becerisini geliştiremiyor. Elbette temel tekniklerin yerleşmesi açısından bu pozisyonda belli bir süre kalmak önemli, ancak bu sürenin çok uzun tutulması öğrencinin gelişimini de olumsuz etkileyebilir. Örneğin Beyers Metodu, temel bilgileri öğretme açısından oldukça güçlüdür. Ancak sadece sol anahtarıyla çok uzun süre çalışmak zorunda bırakması, öğrencinin diğer ses alanlarına geçişini geciktirir. Bu da kitabın belli bir bölümünden sonra motivasyon kaybına yol açabilir...”*

4.6. Altıncı Alt Probleme Ait Bulgular

Araştırmanın altıncı alt problemi; “Başlangıç piyano eğitimi için ideal bir metot olup olmadığı konusunda öğretmenlerin ve uzmanların görüşleri nelerdir?” şeklindedir.

Tablo 9. *İdeal Metot Görüşleri*

Tema	İfadeler	Katılımcılar (E,U)	f
1. İdeal Bir Başlangıç Piyano Metodu Yoktur	Katılımcıların çoğu, tüm öğrenciler için geçerli tek bir ideal metot olmadığını, her öğrencinin bireysel özelliklerine göre farklı yöntemlerin tercih edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.	E3, E4, E6, E10, E11, E12, E13, E14, U1, U3	10
2. Göreceli Olarak İdeal Görülen Metotlar Vardır	Bazı katılımcılar, belirli metotların yapı, içerik ve pedagojik ilerleyiş açısından ideale yakın olduğunu belirtmiştir. Ancak bunların da destekleyici materyallerle zenginleştirilmesi gerektiği ifade edilmiştir.	E2, E5, E7, E8, U2	5
3. Metotlar Kişisel Uygulamalarla İdeal Hâle Getirilebilir	Metotların eksik yönleri, öğretmenin seçici ve esnek yaklaşımıyla dengelenebilir. Kişisel uygulamalarla öğrencinin seviyesine göre uyarlanabilir bir sistem oluşturulabilir.	E9, E10, E11, U3	4
4. Öğrenci Merkezilik ve Bireysel Farklılıklar	Tüm katılımcılar, öğretim sürecinin öğrencinin ilgisi, hazır bulunuşluğu, yaş grubu ve öğrenme biçimlerine göre şekillenmesi gerektiğini savunmuştur. Bu yaklaşım, tüm temaların ortak paydası olarak öne çıkmaktadır.	Tüm katılımcılar	17

Katılımcıların büyük çoğunluğu, ideal olarak kabul edilebilecek tek bir metot bulunmadığını, bunun yerine öğrencinin bireysel özelliklerine, öğrenme hızına, ilgisine, yaşına ve hazır bulunuşluk düzeyine göre farklı metotların tercih edilmesi gerektiğini vurgulamıştır. Bu yaklaşım, bireyselleştirilmiş öğretim anlayışının ve farklılıkların gözetilmesinin eğitim sürecinde ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Bazı katılımcılar, ideal bir metot olmadığını kabul etmekle birlikte, belirli metotların kendi bağlamlarında oldukça işlevsel ve başarılı olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmenlerin büyük çoğunluğu ve uzmanlar, başlangıç piyano eğitiminde tek ve mutlak bir ideal metot olmadığını konusunda hemfikirdir. Bunun yerine bireysel farklılıkları dikkate alan, öğrencinin ilgi ve ihtiyaçlarına göre şekillenen esnek ve çok kaynaklı öğretim süreçleri önerilmektedir.

Görüşlerden bazı örnekler şu şekildedir;

E2: “D. Agay – *Learning to Play* piyano metodu başlangıç düzeyinde ideal bir metottur... ama içerik açısından sınırlayıcı olduğu için başka metotlardan da destek alıyorum.”

E10: “İdeal metot, öğretmenin elinde şekillenen bir şeydir. Kitap sadece araçtır.”

U2: “Faber metodu küçük adımlarla ilerleyen, eşliklerle desteklenen, öğretim sıralaması bakımından oldukça dengeli ve etkili bir yayın olarak ideale yakın başlangıç metodu olma özelliği taşımaktadır.”

4.7. Yedinci Alt Probleme Ait Bulgular

Araştırmanın yedinci alt problemi; “Başlangıç düzeyinde kullanılan piyano metotları, eğitimciler ve uzmanlar tarafından öğretim sürecine katkı, içerik yeterliliği ve uygulama kolaylığı açısından ne ölçüde işlevsel bulunmaktadır?” şeklindedir.

Tablo 10. Metotların İşlevselliği

Tema	Açıklama/İfadeler	Eğitmenler	Uzmanlar	f
1. İşlevsellik Uygulayıcıya Bağlıdır	Metotların işlevsel olup olmadığı büyük oranda öğretmenin pedagojik yaklaşımına ve öğrencinin bireysel özelliklerine göre değişmektedir. Metotlar tek başına değil, öğretmenin yönlendirmesiyle anlam kazanır.	E1, E3, E4, E6,	U1, U3	6
2. Metot Çeşitliliği İşlevselliği Artırır	Farklı metotların birlikte ya da dönüşümlü kullanımı, öğretim sürecinin verimini ve etkililiğini artırmaktadır. Tek bir metotla sınırlı kalmanın öğrencinin gelişimini kısıtladığı vurgulanmıştır.	E2, E10, E11,E5,E7	-	5
3. Bazı Metotların İçeriği Yetersizdir	Ticari kaygılarla hazırlanan bazı metotların pedagojik derinlikten yoksun olduğu, yüzeysel ve göstermelik içerikler barındırdığı ifade edilmiştir. Ancak öğretmen müdahalesiyle bu eksiklikler giderilebilir.	E6, E8, E9,E12, E13	U1,U2	7

Bu tablodan elde edilen bulgular, başlangıç piyano metotlarının işlevselliğinin sabit ve metot merkezli bir yapıdan ziyade, dinamik ve çok boyutlu bir anlayışla değerlendirildiğini göstermektedir. Hem eğitimler hem de uzmanlar, metotların etkililiğinin büyük ölçüde uygulayıcı öğretmenin pedagojik becerilerine ve öğrencinin bireysel özelliklerine bağlı olduğunu vurgulamaktadır.

1. temada hem eğitimler (E1, E3, E4, E6) hem uzmanlar (U1, U3) metotların ancak öğretmenin rehberliğiyle anlam kazandığını belirtmiştir. Bu görüş birliği, öğretmenin aktif rolünü ve öğretim sürecindeki esnek müdahale gücünü ön plana çıkarmaktadır. Uzmanlar daha teorik bir düzlemde bu görüşü desteklerken, eğitimler bunu sahadaki uygulama deneyimleri üzerinden temellendirmiştir. 2. temada yalnızca eğitimlerden (E2, E10, E11, E5, E7) görüş yer almakta, uzman katılımı bulunmamaktadır. Bu durum, eğitimlerin farklı metotları birlikte kullanma yönündeki pratik eğilimlerini ve öğrencinin ihtiyaçlarına göre materyal çeşitliliği oluşturma gereksinimlerini ortaya koymaktadır. Uygulamada karşılaşılan farklılıkları dengelemek adına metotlar arasında geçiş yapmanın pedagojik katkı sağladığı düşünülmektedir. 3. temada ise hem eğitimler (E6, E8, E9, E12, E13) hem uzmanlar (U1, U2) bazı piyano metotlarının pedagojik açıdan yetersiz ve ticari odaklı hazırlandığını ifade etmiştir. Bu eleştiriler, metodun yalnızca dışsal özellikleriyle değil, pedagojik derinliğiyle değerlendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir. Eğitimler bu yetersizliklerin öğretmen müdahalesiyle kısmen telafi edilebileceğini savunurken, uzmanlar ise daha çok içeriksel yetersizlikleri metodun temel zayıf yönü olarak değerlendirmiştir.

Genel olarak değerlendirildiğinde, eğitimler uygulamaya dönük sorunları ve çözümleri ön plana çıkarırken, uzmanlar metotların kuramsal yeterlilikleri ve pedagojik yapılarını sorgulamaktadır. Bu farklı bakış açıları, metot değerlendirme sürecinde hem uygulama hem de kuram boyutunun dikkate alınması gerektiğini ortaya koymaktadır. Öğretim sürecinin işlevselliği yalnızca materyale değil, öğretmenin deneyimi, öğrenci profili ve pedagojik esneklikle şekillenen uygulama süreçlerine de bağlıdır.

Görüşlerden bazı örnekler şu şekildedir;

E7: *“Her metotun kendi ilerleyişi ve tamamlanması gereken noktaları var, özellikle Türkçe başlangıç metotlarını bu konuda eksik buluyorum. Bu eksiklikleri göz önünde bulundurarak ek kaynak kullanılması gerektiğini düşünüyorum.”*

E10: *“Tüm metotların eksi ve artı yönlerinin olduğunu düşünüyorum. Hiçbir metot tüm yönleriyle işlevsel veya değildir demek doğru olmayacaktır çünkü burada asıl etken öğretmendir.”*

U2: *“Piyasadaki “kolay” ya da “renkli” gibi ifadelerle sunulan metotların çoğu pedagojik açıdan yetersizdir. İçerikleri yüzeyseldir ve fiziki yapıları da kullanımı zorlaştırabilir. Kitap yapısı, içerik tutarlılığı ve öğrenciyi zorlayacak ani geçişler gibi unsurlar, metotların işlevselliğini doğrudan etkiler. Bazı olumlu örneklerde yaş gruplarına göre sınıflandırma yapılması güçlü bir yönken, hazırlık yapılmadan zorlu parçalara geçilmesi pedagojik açıdan sakıncalıdır. Bu nedenle metotlar dikkatle değerlendirilmelidir.”*

U3: *“Bir metodun etkili olması, yalnızca içeriğine değil, onu kullanan eğitimcinin pedagojik donanımına bağlıdır. Herkes metot yazabilir; önemli olan bu metodu nasıl, ne amaçla ve hangi yaklaşımla kullandığıdır. Bu nedenle metottan çok, öğretmenin uygulama biçimi belirleyicidir.”*

4.8. Sekizinci Alt Probleme Ait Bulgular

Araştırmanın sekizinci alt problemi; “Eğitmenlerin ve uzmanların görüşlerine göre, başlangıç piyano eğitiminde kullanılacak metotların sahip olması gereken pedagojik, teknik ve uygulama temelli özellikler nelerdir?” şeklindedir.

Tablo 11. Metotların Pedagojik Teknik ve Uygulama Temelli Özellikleri

Tema	İfadeler	Eğitmenler	Uzmanlar	f
1. Bireysel Farklılıklara Uygunluk ve Esneklik	Metotların öğrencinin yaş, öğrenme hızı ve gelişim düzeyine göre uyarlanabilir esnek yapıda olması gerektiği belirtilmiştir.	E1, E5, E10,E13,	U1	5
2. Görsel Destek ve Materyal Kalitesi	Renkli görseller, eğlenceli karakterler ve yüksek baskı kalitesi özellikle küçük yaş gruplarında pedagojik etkiyi artırmaktadır.	E3,E4,E7, E11	U1,U2,U3	7
3. Nota Eğitimi ve Temel Müzik Bilgisi	Nota öğretimi erken aşamada başlanmalı, temel müzik bilgileri sade ve sistematik şekilde verilmelidir.	E2, E3, E8, E9,E11,E13,E14	U1, U3	9
4. Teknik Gelişim ve Aşamalı İlerleyiş	Duruş, el-bilek pozisyonu ve parmak numaraları gibi teknik becerilerin temel düzeyde ve kademeli olarak verilmesi gerektiği ifade edilmiştir.	E3, E4, E7,E8,E12	U1,U2,U3	8
5. Müzikalite, Melodi ve Motivasyon Unsurları	Öğrenciye tanıdık gelen melodiler, popüler parçalar ve müzikal yapıların motivasyonu artırdığı vurgulanmıştır.	E6,E11,E8, E14	U2	5

Tablo 11. Metotların Pedagojik Teknik ve Uygulama Temelli Özellikleri (Devamı)

6. Oyunlaştırma, Etkinlik ve Etkileşim	Özellikle çocuklar için boyama, ritim oyunları, karakterler içeren etkinliklerin metotlara dahil edilmesi önerilmiştir.	E2, E3, E5,E6,E8,E9,E12,	U1	8
7. Yaş Gruplarına Göre Farklı Yaklaşımlar	Çocuklar ve yetişkinler için farklı içerik ve sunumlarda hazırlanmış metotlara ihtiyaç olduğu belirtilmiştir.	E8,E9,E13,	U1, U3	5
8. Destekleyici Materyaller ve Dijital İçerikler	Metotların yardımcı kitaplar, dijital içerikler, dinleme ve eşlik etkinlikleriyle desteklenmesi gerektiği vurgulanmıştır.	E1, E3,E4,E10,E12,	U1	6

Eğitmenler ve uzmanlar, başlangıç piyano metotlarının pedagojik yapısına ilişkin birçok noktada örtüşen görüşler bildirmiştir. Her iki grup da metotların bireysel farklılıklara uyum sağlayacak şekilde esnek, görsel açıdan zengin ve temel nota-müzik bilgilerini sistemli aktaran bir yapıda olması gerektiğini vurgulamıştır. Ayrıca teknik gelişimin kademeli ilerlemesi gerektiği konusunda da fikir birliği mevcuttur. Eğitmenler, özellikle oyunlaştırma, etkinlikler, tanıdık melodilerle motivasyon sağlama, yaş gruplarına göre farklı yaklaşımlar ve dijital destekleyici materyallerin kullanımı gibi uygulamaya dönük konularda daha yoğun görüş bildirmiştir. Bu durum, sahadaki doğrudan deneyimlerinin yansıması olarak değerlendirilebilir. Uzmanlar ise daha çok görsel içerik, sistematik yapı ve pedagojik yeterlilik gibi kuramsal ve yapısal özelliklere odaklanmıştır. Ancak bazı başlıklarda (örneğin nota eğitimi, teknik ilerleme, yaş gruplarına göre içerik düzeni) her iki grubun görüşleri büyük ölçüde örtüşmektedir. Bu bulgular, etkili bir başlangıç piyano öğretimi için metot seçiminin hem uygulama becerisi hem de pedagojik yapı açısından bütüncül değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Görüşlerden bazı örnekler şu şekildedir;

E2: “Mevcut metotlarda gerekli unsurlar bulunsa da, ideal bir metot bu içerikleri görsel ve işlevsel açıdan daha sistemli sunmalıdır. Görsellerle desteklenen duruş, el pozisyonu gibi temel bilgiler, özellikle küçük yaş grubu için önemlidir. Ayrıca sade teorik bilgiler, etkinlik sayfaları ve öğrencinin aktif katılımını artıracak bölümler metot içinde yer almalıdır.”

U2: “Metot tasarımında görsellik ön planda olmalı; kapak ve sayfa düzeni hedef kitleye uygun hazırlanmalıdır. Yatay sayfa yapısı, animasyonlar, anlatıcı karakterler ve sade açıklamalar tercih edilmelidir. Öğrencinin tanıdığı melodiler, oyunlaştırılmış görseller ve ulusal-

uluslararası repertuvar dengesi önemlidir. Metot içeriği teknik, teorik ve görsel olarak dengeli olmalı, kaliteli malzeme kullanılmalı ve spiral ciltleme tercih edilmelidir.”

U3: “Yaş gruplarına göre metot içeriği değişmelidir. Çocuklar için renkli, oyunlaştırılmış ve aşamalı yapıdaki metotlar tercih edilmeli; teorik bilgiler zamanla verilmelidir. Yetişkinler için ise açıklayıcı, sistematik ilerleyen, teknik ve teorik bilgileri açıkça sunan metotlar gereklidir. Her öğrenci için tek bir metot yerine, ihtiyaca göre farklı kaynaklardan seçilerek bireyselleştirilmiş öğretim yapılmalıdır.”

BÖLÜM 5

5. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1. Tartışma

Araştırmanın birinci alt problemi olan “Eğitmenler ve uzmanlar, başlangıç piyano metotlarını hangi kriterlere göre seçmektedir?” sorusu doğrultusunda elde edilen veriler, katılımcıların metot seçiminde öğrencinin yaşı, ilgi düzeyi, öğrenme hızı ve bireysel farklılıklarını dikkate aldıklarını göstermiştir. Bununla birlikte bazı katılımcılar, nota öğretiminin sistematik şekilde verilmesini sağlayan yapılandırılmış metotlara öncelik verdiklerini belirtmiştir. Bu bulgular, Uszler vd. (1999)’un geleneksel piyano eğitiminde standartlaşmış metotların önemine dair vurgularıyla örtüşmektedir. Ancak Jorgensen (2004)’in, erken aşamada katı metot kullanımının yaratıcılığı sınırlayabileceğine dair eleştirisi, katılımcılardan bazılarının metotları bireysel materyallerle destekleme ihtiyacına yönelik ifadeleriyle uyumlu görünmektedir.

İkinci alt problemine ilişkin, “Başlangıç piyano eğitiminde farklı yaş grupları için hangi metotlar tercih edilmektedir?” sorusuna yönelik bulgular, küçük yaş grupları için görsel-işitsel, oyun temelli ve renkli içeriklere sahip metotların tercih edildiğini göstermiştir. Katılımcıların bu tercihi, Halvaşi (2017) ile Güven, Çevik, Canbey ve Snapper (2012)’in erken yaşta materyal seçiminde pedagojik uygunluğun önemine dair vurgularıyla örtüşmektedir. Öte yandan bazı öğretmenlerin (örneğin E1) yaş temelli farklılıkları dikkate almadıklarını belirtmeleri, yaşa göre uyarlama yapan öğretmenlerle çalışmakta ve alan yazındaki uygulama çeşitliliğini yansıtmaktadır.

Üçüncü alt problem olan “Başlangıç metotlarının içerik yapısı (nota öğretimi, ritim, gam, akor vb.), aşamalılık ve teori–uygulama dengesi açısından yeterliliği nasıldır?” sorusuna ilişkin olarak, katılımcılar metotların genellikle nota okuma ve teknik becerilere odaklandığını, ancak teori, doğaçlama ve yaratıcı etkinlikler açısından eksik kaldığını belirtmişlerdir. Bu durum, Daniel & Bowden (2008) ve Sundell (2012)’in piyano metotlarının çoğunun tek boyutlu öğrenme sunduğuna dair bulgularını desteklemektedir. Buna karşın, Ataman (2018) tarafından incelenen Faber metodunun yaratıcı etkinliklerle zenginleştirilmiş yapısı, bazı katılımcıların bu metodu yetersiz bulmalarıyla çalışmakta ve eğitmen yaklaşımının metot algısını etkileyebileceğini düşündürmektedir.

Dördüncü alt problem olan “Eğitmenler ve uzmanlar, başlangıç piyano metotları hakkında öğrencilerden ne tür geri bildirimler almaktadır?” sorusu doğrultusunda, öğrencilerin bazı metotları sıkıcı buldukları, özellikle kültürel bağ kuramadıkları içeriklerde motivasyon düşüklüğü yaşadıkları belirtilmiştir. Bu bulgular, Elivar (2019)’un Türk müziği içerikli metotların öğrencilerde ilgi ve bağ kurma düzeyini artırdığı yönündeki tespitleriyle uyumludur. Ayrıca Çağlak ve Ercan (2017)’in kültürel unsurların öğrenci ilgisini artırdığına dair bulguları da çalışmanın verileriyle paralellik göstermektedir.

Beşinci alt problem olan “Başlangıç piyano metotlarının öğretim sürecine katkısı, içerik düzeni ve öğrenciye uygunluk açısından pedagojik açıdan güçlü ve zayıf yönleri nelerdir?” sorusuna dair analizlerde, katılımcıların büyük bir kısmı, metotların özellikle teknik ve nota okuma açısından sistematik katkılar sunduğunu, ancak doğaçlama, müzik teorisi ve kültürel bağ kurma gibi yönlerde yetersiz kaldığını belirtmişlerdir. Bu durum, Ersöz (2020)’ün metotların eğitmen yaratıcılığına bağımlı kaldığı ve bütüncül bir müzik eğitimi vizyonu sunmadığına dair eleştirileriyle örtüşmektedir.

Altıncı alt problem olan “Başlangıç piyano eğitimi için ideal bir metot olup olmadığı konusunda eğitmenlerin ve uzmanların görüşleri nelerdir?” sorusu bağlamında, katılımcılar arasında ideal tek bir metottan söz etmek yerine, metotların güçlü ve zayıf yönlerine göre seçim yapılması gerektiği görüşü öne çıkmıştır. Bu durum, Daniel & Bowden (2008)’in bazı eğitmenlerin tek bir metotla orta düzeye kadar öğretimi yeterli buldukları yönündeki görüşleriyle çelişmektedir. Türkiye bağlamındaki uygulamaların farklı öğrenci grupları ve bağlamsal ihtiyaçlara göre çeşitlenmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Yedinci alt problem olan “Başlangıç düzeyinde kullanılan piyano metotları, eğitmenler ve uzmanlar tarafından öğretim sürecine katkı, içerik yeterliliği ve uygulama kolaylığı açısından ne ölçüde işlevsel bulunmaktadır?” sorusu kapsamında, katılımcıların çoğu metotların öğretim sürecinde yol gösterici olduğunu, ancak yeterli olmadığını ve mutlaka ek kaynaklarla desteklenmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Bu sonuç, Smith (2017)’in dijital destekli Faber metoduna dair olumlu değerlendirmeleriyle çelişmekte; Türkiye’de bu tür dijital içeriklere erişim veya kullanımda sınırlılıklar olduğunu düşündürmektedir.

Son olarak, sekizinci alt problem olan “Eğitmenlerin ve uzmanların görüşlerine göre, başlangıç piyano eğitiminde kullanılacak metotların sahip olması gereken pedagojik, teknik ve uygulama temelli özellikler nelerdir?” sorusuna ilişkin olarak, çok boyutlu yapıda olan, teorik

bilgiyi uygulama ile bütünleştiren, yaş ve bireysel farklılıkları gözeten, kültürel olarak öğrenciye hitap eden ve dijital içerikle desteklenmiş metotların tercih edilmesi gerektiği yönünde ortak bir görüş gelişmiştir. Bu bağlamda Uçarel (2021)'in yerel ihtiyaçlara uygun içerik vurgusu ve metotların kültürel uyumu konusundaki değerlendirmeleri, çalışmanın bulgularını desteklemektedir.

Sonuç olarak, araştırmaya katılan eğitmen ve uzmanlar, başlangıç piyano metodu seçimini sadece kaynakların içerik yapısına değil, aynı zamanda öğrencinin yaşı, bireysel özellikleri, motivasyonu ve gelişim hızı gibi faktörlere göre değerlendirmektedir. Bu durum, başlangıç piyano eğitiminin pedagojik esneklik, gözleme dayalı yönlendirme ve yaş grubu temelli planlamalarla daha etkili bir biçimde yürütülebileceğini göstermektedir. Bu bulgular, başlangıç piyano metotlarının işlevselliğini değerlendiren çalışmaların, metotların içeriğinden ziyade öğretim süreçlerinde nasıl kullanıldığını merkeze alması gerektiğini vurgulamaktadır.

5.2. Sonuç

Yapılan bu araştırmada elden edilen sonuçlar aşağıda yer almaktadır:

- Metot seçimi, her iki grup için de öğrencinin yaşı, ilgi düzeyi ve bireysel özelliklerine göre yapılmakta; eğitmenler uygulama kolaylığına, uzmanlar ise pedagojik yapıya öncelik vermektedir.
- Küçük yaş grupları için genel olarak görsel, işitsel ve oyun temelli metotlar tercih edilmektedir. Ancak bazı eğitmenler (E1, E4) yaşa özel uyarılama yapmamaktadır.
- Eğitmenlerin metot seçimlerini daha çok sahaya dayalı gözlemlerle şekillendirdikleri; uzmanların ise içerik yapısı ve pedagojik yeterlilik yönünden değerlendirme yaptıkları görülmüştür.
- Eğitmenler başlangıç piyano metotlarının pratik ve öğrenci ilgisini artıran yönlerini ön planda tutarken, uzmanlar teorik derinlik, pedagojik sistematiklik ve içerik yeterliliğine daha çok önem vermektedir.
- Eğitmenler, öğretim sürecini ek materyallerle desteklemenin gerekli olduğunu vurgularken; uzmanlar, metotlar arasında geçiş yapılırken pedagojik tutarlılığı ve sistematik ilerlemeyi esas almaktadır.

- Pedagojik açıdan güçlü/zayıf yönlerde, eğitimciler pratik yararları; uzmanlar ise kuramsal eksikliklere odaklanmıştır.
- Eğitimciler ve uzmanlar, ideal tek bir başlangıç piyano metodunun olmadığını, öğrenciye özgü ihtiyaçlara göre esnek ve çok kaynaklı öğretim yaklaşımlarının daha işlevsel olduğunu vurgulamaktadır.
- Uzmanlar, ve eğitimcilerden bazıları (E2,E6) Türkçe metodların içeriksel açıdan yetersiz kaldığını, yabancı metodların ise daha sistemli ve yeterli olduğunu savunurken; diğer eğitimciler, yabancı metodları uygulamada işlevsel bulmakta ve içerik açısından bir sorun görmeden kullanmayı tercih etmektedir.
- Eğitimciler popüler parçaları motivasyonu artırıcı bir araç olarak görüp klasik metodlarla birlikte kullanmayı desteklemektedir. Uzmanlar ise motivasyon amaçlı olması gerektiğini söylemenin yanı sıra klasik temeller oturmadan bu tür içeriklerin erken kullanımına temkinli yaklaşmakta ve müzikal gelişim açısından sakıncalı bulmaktadır.
- İki grubun ortak görüşleri doğrultusunda etkili bir başlangıç piyano metodunun, yaşa uygunluk, çok boyutluluk, kültürel bağ kurabilirlik, yaratıcı etkinliklerle desteklenmiş içerik ve dijital unsurları içermesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

5.3. Öneriler

- Başlangıç piyano metodlarının, öğrencilerin yaş, öğrenme hızı, teknik düzey ve bireysel özelliklerine göre uyarlanabilir esneklikte geliştirilmesi,
- Küçük yaş grubu öğrenciler için renkli, büyük puntolu notalar, dikkat çekici görseller, hikâyesel karakterler ve eğlenceli tasarımlar içeren materyaller kullanılması,
- Nota bilgisi ve temel müzik kurallarının basitten karmaşığa, aşamalı ve yaşa uygun biçimde öğretilmesi,
- Metodlarda öğrencilerin tanıdığı ve sevdiği melodik yapı ile parçaların yer alması,
- Erken yaş grubu için oyun tabanlı etkinlikler, boyama sayfaları, hikâye karakterleri ve yaratıcı alıştırmalar gibi etkileşimli materyallerin metodlara dahil edilmesi,
- Çocuklar ve yetişkinler için ayrı ihtiyaçlara yönelik içerik ve sunum yapılarının oluşturulması,

- Dijital platformlar, dinleme etkinlikleri, eşlik uygulamaları ve tamamlayıcı kaynakların metotlara entegre edilmesi,
- Öğretmenlerin sürekli mesleki gelişim programlarıyla desteklenmesi, önerilmektedir.

KAYNAKLAR

- Akbulut, S. (2022). *Yeni başlayanlar için piyano metodlarının görsel tasarım açısından incelenmesi* [Yüksek lisans tezi]. Anadolu Üniversitesi.
- Ataman, Ö. G. (2018). *Piyano eğitiminde kullanılan başlangıç metotlarının karşılaştırılması* [Yüksek lisans tezi]. İstanbul Üniversitesi.
- Babacan, D. M. ve Babacan, E. (2022). Piyano eğitimi başlangıç metotlarında kullanılan yaklaşımlar. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 11(3), 49-57.
- Bayırlı, M. (2022). *Özengen müzik eğitimi kurumlarındaki piyano eğitimcilerinin piyano öğretimine yönelik görüşleri* [Yüksek lisans tezi]. Pamukkale Üniversitesi. <https://gcris.pau.edu.tr/bitstream/11499/45560/1/Melike%20Bayırlı.pdf>
- Biasutti, M. ve Concina, E. (2013). Music education and transfer of learning. P. Simon ve T. Szabo (Ed.), *Music education* içinde (ss. 162-175). Biblioteka Nauki.
- Braun, V. ve Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Çağlak, S. ve Ercan, N. (2017). Başlangıç piyano metotlarının farklı kültürel örnekler üzerinden incelenmesi. *Journal of Education and Training Studies*, 5(9), 1-10. <https://doi.org/10.11114/jets.v5i9.2545>
- Çağlak, T. (2015). *Müzik öğretmenliği programı piyano derslerinde tek el piyano eserlerinin kullanılabilirliği* [Yüksek lisans tezi]. Gazi Üniversitesi.
- Çelik, H. (2023). Piyano eğitiminde metod seçim kriterleri. 7. *Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu Bildiriler Kitabı* (ss. 45-56). Ankara Üniversitesi Yayınları.
- Çevik, B. D. (2010). Piyano öğretimi neden zordur? *Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15, 1-15. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/31551>
- Çoban, S. (2011). Müzik öğretmeni adaylarının bireysel çalgı eğitimi dersi dönem sonu sınavları ile ilgili düşünceleri (Marmara Üniversitesi örneği). *Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31, 115-127.
- Demirci, A. (Ed.). (2023). *Piyano pedagojisi: Metodlar ve uygulamalar*. Müzik Akademi Yayınları.
- Elivar, E. (2019). *Piyano başlangıç metotlarında Türk müziği örneklerinin kullanımı* [Yüksek lisans tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi.
- Ercan, N. (2008). *Piyano eğitiminde ilke ve yöntemler*. Sözkese Matbaası.
- Ertem, Ş. (2014). Piyano eğitiminde öğrenme süreci ve öğrenme stratejileri kullanmanın yeri ve önemi. *Sanat Eğitimi Dergisi*, 2(2), 1-26. <https://doi.org/10.7816/sed-02-02-01>

- Fink, S. (1999). *Mastering piano technique: A guide for students, teachers and performers*. Amadeus Press.
- Göç, F. M. (2024). *Eğitim fakültesi müzik eğitimi anabilim dallarında yürütülen bireysel çalgı eğitimi bağlama dersi öğretim sürecinin incelenmesi* [Yüksek lisans tezi]. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi.
- Gordon, E. E. (2003). *A music learning theory for newborn and young children*. GIA Publications.
- Gün, E. ve Yıldız, G. (2013). Piyano eğitiminde başarıyı etkileyen faktörler. *Müzik Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 8(1), 103-114.
- Güven, Ç., Çevik, D. B., Canbey, Ö. ve Snapper, J. (2012). Çocuklara yönelik piyano eğitimi başlangıç metotlarının pedagojik değerlendirmesi. *Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*, 2(2), 1-15.
- Gürkan, M. ve Şahin, E. (2023). Piyano başlangıç metodlarında teknik gelişim sıralaması. *Müzik Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 11(1), 15-30.
- Hallam, S. (2010). The power of music: Its impact on the intellectual, social and personal development of children and young people. *International Journal of Music Education*, 28(3), 269-289. <https://doi.org/10.1177/0255761410370658>
- Halvaşı, B. (2017). Okul öncesi çocuklarının piyano eğitim metotları üzerine bir gözlem ve değerlendirme. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 6(4), [sayfa aralığı].
- Hollis, H. (1942). *The principles of piano technique: A modern approach*. Faber & Faber.
- Işıkdemir, Ş. (2017). *6-11 yaş çocuklara yönelik başlangıç piyano metotlarının incelenmesi ve piyano eğitimcilerinin görüşleri* [Yüksek lisans tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi.
- Kaleli, Y. S. (2018). *Piyano eğitiminde 5E modeli ve öğrenme stillerine dayalı uygulamaların başarı, kalıcılık ve tutuma etkisi* [Doktora tezi]. Necmettin Erbakan Üniversitesi.
- Kalkanoğlu, B. (2020). Başlangıç piyano öğretiminde nota okuma yaklaşımlarına ilişkin üç metot analizi örneği. *[Dergi adı]*, 18(1), 425-436.
- Kaynak, T. (2011). Okul öncesi (5-6 yaş) çocuklarda müzik ve piyano eğitiminin önemi ile metot seçiminde dikkat edilmesi gereken hususlar. *e-Journal of New World Sciences Academy*.
- Kaya, E. (2019). *Türkiye'de piyano eğitiminde yaygın olarak kullanılan başlangıç metodlarının karşılaştırılması* [Yüksek lisans tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi.
- Muck, S. (2009). Digital innovations in piano method books. *Piano Journal*, 30(3), 22-29.
- Öztürk, B. (2020). *Piyano eğitiminde kullanılan başlangıç metodlarının teknik ve müzikal açıdan incelenmesi* [Yüksek lisans tezi]. Hacettepe Üniversitesi.

- Özyurt, S. (2015). *Piyano öğretim yöntemleri ve başlangıç metotlarının incelenmesi* [Doktora tezi]. Hacettepe Üniversitesi.
- Ribeiro, A. (2023). Neuroscience-informed piano pedagogy. *Music and Science*, 6. <https://doi.org/10.1177/20592043231167890>
- Rickard, N. S., Bambrick, C. J. ve Gill, A. (2012). Absence of widespread psychosocial and cognitive effects of school-based music instruction in 10-13-year-old students. *International Journal of Music Education*, 30(1), 57-78. <https://doi.org/10.1177/0255761411431399>
- Şen, S. Ü. (2016). Okul öncesi müzik eğitiminde öğretmen faktörü. *Müzik Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 6(14), 1-15.
- Şenol, F. ve Arslan, A. (2021). Piyano eğitiminde metod seçim kriterleri. *Journal of Arts Education*, 19(3), 45-62.
- Smith, J. (2017). A comparative analysis of beginner piano methods: Alfred, Faber, and Bastien. *Journal of Music Education Research*, 39(3), 321-340. <https://doi.org/10.1080/14613808.2017.1325764>
- Thomas-Lee, P. M. (2003). *Piano pedagogy for four- and five-year-olds: An analysis of selected piano methods for teaching preschool children* [Doktora tezi]. University of Georgia.
- Türe, N. (2007). *Eğitimde ve öğretimde bir araç olarak görsel sanatlar eğitiminin öğrencilere sağladığı katkılar* [Yüksek lisans tezi]. Selçuk Üniversitesi.
- Uçarel, G. (2021). *Türkiye'de özel müzik okullarının piyano eğitiminde başlangıç metotlarının karşılaştırmalı analizi* [Doktora tezi]. Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi.
- Uluğbay, S. (2013). Müzik eğitiminin çocuk zekasına olan etkileri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 21(3), 1025-1034.
- Yeşilyurt, E. (2020). Eğitim sosyal ve beşeri bilimlerine multidisipliner bakış. *Eğitim Analizi* (ss. 1-25). Güven Plus Grup A.Ş. Yayınları.
- Yıldız, G. ve Bayırlı, U. A. (2018). *Milli Eğitim Bakanlığına bağlı müzik kurs merkezlerinde çalışan piyano eğitimcilerinin motivasyon durumlarının incelenmesi* [Yüksek lisans tezi]. Gazi Üniversitesi.
- Yin, R. K. (2018). *Case study research and applications: Design and methods* (6. bs.). Sage Publications.

EK 1

KATILIMCI BİLGİ FORMU

Bu form, “Başlangıç Piyano Metotlarının Eğitimciler ve Uzmanlar Tarafından Karşılaştırılmalı Olarak İncelenmesi (Konya İli Örneği)” başlıklı araştırma kapsamında, katılımcıların demografik ve mesleki bilgilerini toplamak amacıyla hazırlanmıştır. Elde edilen bilgiler yalnızca bilimsel amaçlarla kullanılacak olup, katılımcıların kimlikleri gizli tutulacaktır.

Yaş: _____

Cinsiyet: Kadın Erkek Belirtmek İstemiyorum

Eğitim Durumu: Lisans Yüksek Lisans Doktora Diğer: _____

Mesleğiniz: Piyano Eğitmeni Müzik Eğitimcisi Akademisyen Diğer: _____

Bireysel Çalgınız: _____

Kaç yıl piyano eğitimi aldınız: _____

Çalıştığınız Kurum:

Devlet Üniversitesi Vakıf Üniversitesi Konservatuvar Özel Müzik Kursu Devlet Okulu Diğer: _____

MESLEKİ-UYGULAMA BİLGİLERİ

Piyano Eğitimi Verme Süreniz: 3 yıl 4-7 yıl 8-12 yıl 13 yıl ve üzeri

Çalıştığınız Öğrenci Yaş Grubu: (Birden fazla seçebilirsiniz)

4-6 yaş 7-10 yaş 11-14 yaş 15 yaş ve üzeri

4. Metot Seçiminde En Çok Etki Eden Faktörler: (Birden fazla seçebilirsiniz)

Yaş Kolaylık Öğrenci seviyesi Pedagojik yapı Kurum önerisi
 Kendi eğitimi

GÖRÜŞME FORMU

Araştırmanın Konusu: Başlangıç Piyano Metotlarının Eğitimciler ve Uzmanlar Karşılaştırılmalı Olarak İncelenmesi (Konya İli Örneği)

Görüşme Soruları:

1. Başlangıç piyano eğitiminde hangi metot ya da metotları kullanmaktasınız? Farklı yaş gruplarındaki öğrenciler için tercih ettiğiniz metotları her yaş grubu için ayrı ayrı açıklayınız.
2. Başlangıç piyano metotlarında tercih sebepleriniz nelerdir?

3. Kullandığınız başlangıç piyano metotlarının; parmak numaralandırma, nota öğretimi, egzersiz çeşitliliği, görsel-işitsel öğeler, yazma çalışmaları ve teorik bilgiler gibi içerik unsurları açısından yeterlilik düzeyini nasıl değerlendirmektesiniz?
4. Kullandığınız metotlar için öğrenciden aldığınız geri bildirimler nelerdir? (İlgi, sıkılma, zorlanma vb.)
5. Metotlarda tespit ettiğiniz pozitif ve negatif yanlar var mıdır? Varsa nelerdir?
6. Sizce ideal bir başlangıç metodu var mıdır? Yok ise nasıl oluşturulabilir?
7. Mevcut piyano metotlarının işlevselliği hakkında ne düşünüyorsunuz?
8. Sizce başlangıç piyano eğitimi metotları nasıl olmalıdır?

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL VE BEŞERİ BİLİMLER BİLİMSEL ARAŞTIRMALAR ETİK KURULU
ETİK KURUL KARARI

Etik Kurul Toplantı Tarihi/Sayısı ve Karar No	Tarih :06/09/2024 Toplantı Sayısı:16 Karar No :2024/695
Araştırmanın Başlığı	Başlangıç Piyano Metotlarının Eğitimci ve Uzmanlar Tarafından Karşılaştırılmalı Olarak İncelenmesi.
Sorumlu Araştırmacı	Prof. Dr. Zehra Seçkin GÖKBUDAK
Yardımcı Araştırmacı	Lisansüstü Öğrenci: Ferza Başak KANDIR
Etik Kurul Kararı	20771 sayılı başvuru Etik Kurul tarafından değerlendirilmiş olup, başvurunun bilimsel araştırma etiği açısından “ Uygun ” olduğuna karar verilmiştir.

ASLI GİBİDİR
06/09/2024